DJURGÅRDAREN

Nr 1 1984 ● medlemstidning för Djurgården IF

Göran »Pilas« Pilblad, en av våra många duktiga bowlare som här visar prov på perfekt koncentration och skärpa i utslaget. Foto: Berndt Banfors.

NYA TAG MOT FOTBOLLS-KVAL

Bowling-sektionen i närbild

NYA HOCKEY-COACHEN PRESENTERAS

För bilar med höga prestanda.
Goodyear NCT.

GOODYEAR

NCT

DÄCKET MED TURBOGREPPET.

DJURGÅRDAREN

Officiell tidskrift
för
Djurgårdens Idrottsförening,
Stockholm

Ansvarig utgivare:
Bengt Broberg, 0750/508 50

Chefredaktör:
Olle Larsson, 08/31 87 30
Box 21072
100 31 Stockholm 21

Redaktionssekreterare:
Hasse Andersson, 0660/304 83

Redaktionsråd:
Berth Sundin, 08/24 47 80
Berndt Banfors, 08/743 28 84
Henrik Bromfält, 08/742 92 56
Tom Agnblad, 08/788 66 52
Olle Larsson, 08/31 87 30

Djurgårdens Idrottsförenings kansli,
Klocktornet, Stadion
114 33 STOCKHOLM
Tel 08/14 37 95
(10.00-12.00)

Postgiro:
50 53 22-8

Annonser:
Kontaktman: Olle Larsson, 08/31 87 30

Tryckeri:
CEWE-FÖRLAGET
Box 77
890 10 BJÄSTA
Tel 0660 - 309 65

UTGIVNINGSPLAN

Nr	Manusstopp	Utkommer
1	6/2	14-19/3
2	7/5	13-18/6
3	20/8	27/9-2/10
4	1/11	8-12/12

Adressändring måste göras skriftligt minst 3 veckor i förväg under adress:
Djurgårdens IF, Klocktornet, Stadion, 114 33 STOCKHOLM.

CEWE-TRYCK 1984

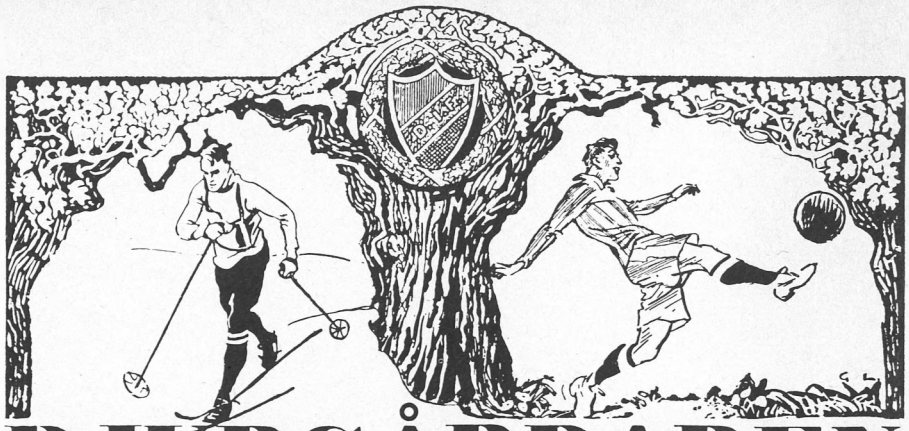

DJURGÅRDAREN

Det våras för vårt Djurgården

Nu är det nya året igång med nya idrottsbegivenheter. Jag tänker först och främst på det nya fotbollsåret. Vi har under två års tid, stannat på tröskeln intill allsvenskan. Men nu är det dags att visa, att Djurgårdens fotbollsgrabbar tillhör den svenska eliten inom fotbollen.

Jag tillhör den kategorin som aldrig har betvivlat att fotbollskillarna kommer att återgå till den division där de hör hemma.

Det vill säga ALLSVENSKAN. Så därför vänder jag mig till dig som djurgårdare, och som har ett fotbollsintresse. Häng med till Stadion och se ditt lag vinna. Den beryktade djurgårdsandan är inte bara för spelarna, utan gäller även den publik som har blåränderna i hjärtat.

Det där med djurgårdsandan

Inom ishockeyn kan man väl gott påstå att Leif Boork väl förvaltat denna anda.

Tränarteamet Leif Boork och Putte Carlsson har skapat ett nytt storlag av Djurgården.

Vi får önska lycka till med nya arbetsuppgifterna som förbundskapten för Tre Kronor och samtidigt önska dig välkommen åter till klubben.

Nu ställs vår förhoppning till Gunnar Svensson ifrån Vita Hästen.

Ett hjärtligt välkommen till klubben.

OS i Sarajevo

Vilket utbud av djurgårdare i Sarajevo. Sju ishockeyspelare i Tre Kronor som kämpar om en OS-medalj.

I detta sammanhang måste man nämna vår bobåkare, Carl-Erik »JÄTTEN« Eriksson.

Han upplever sin sjätte vinter-Olympiad.

Och är väl därmed en av de främsta i OS-sammanhang. Utan tvekan kan man väl säga att detta är en prestation som kommer att bli historiskt inom svensk idrott. Det är bara att salutera denna bobåkare.

Djurgården 1984

Avslutningsvis bör nämnas den optimism som råder inom klubben.

Efter det förtroendemöte som var i november, där samtliga sektioner var representerade. Den genomgående trenden inom varje sektion var att 1984 kommer att bli ett intressant idrottsår.

Med djurgårdshälsningar

JAN-OLOF NILSSON
Ledamot ÖS och
ordf i handbollsektionen

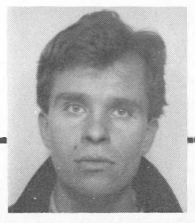

NYA TAG—MOT NYA KVAL!

Vi minns alla slutmatcherna i fotboll hösten 1982 — kvalet som gav AIK plats i allsvenskan på vår bekostnad. Vi minns också slutmatcherna 1983 — kvalet mot Kalmar FF, som förde upp smålänningarna till högsta serien. Nu är vi på väg igen — mot nya kval! Och den här gången. . . ! den tredje i följd. . . ! ska det ske. Nu ska vi upp! ! !

»Per aspera ad astra« — genom arbete mot stjärnorna

. . . sa redan de gamla romarna. Med samma motto som bakgrund har sektionsstyrelsen, ledningen och kanske främst grabbarna i A-lagstruppen satt igång planeringen och träningen inför säsongen 1984.

Uppläggningen av såväl styrelsearbetet som av den fotbollstekniska verksamheten följer väl i stort samma riktlinjer som under de senaste två åren både lett till förstärkningar av den ekonomiska situationen och till kvalspel, men vissa »nya grepp« har tagits för att definitivt nå de uppsatta målen — en sanerad ekonomi och en allsvensk serieplats.

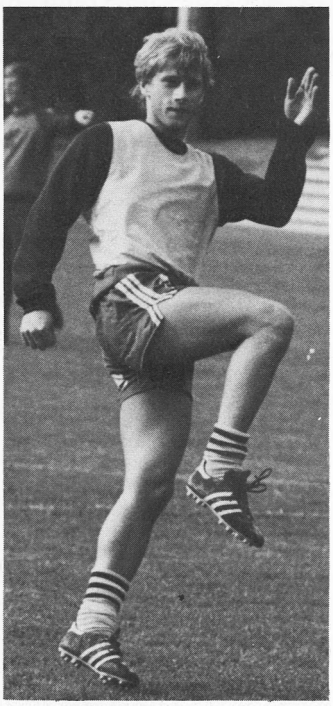

Roger Casslind, ett säkert kort i det viktiga försvarsspelet.

• Nya kvastar i styrelsen

Ingenting här i livet är beständigt, inte ens kassörsuppdrag. Sektionens mångårige kassaförvaltare, Bengt E Lindbergh, tog sin »Mats ur skolan« vid årsmötet i höstas och avgick ur styrelsen efter ett synnerligen väl förrättat värv. Vi tackar honom för hans trogna, slitsamma insatser och hälsar Anders Wallén, VD i Jämtlands Folkbank, välkommen som efterträdare.

Välkommen säger vi också till RESO:s i Stockholm marknadschef, Christer Fransson, som inträtt i styrelsen för att tillsammans med Pelle Kotschack ansvara för sektionens reklam- och marknadskommitté.

Kontakten med ungdomsavdelningen har också förstärkts genom att dess nye ordförande, Jan Lilja, fått säte och stämma som ordinarie ledamot i sektionsstyrelsen.

• Ny »resursgrupp«

Resursgrupper — folk som ställer upp och stöttar styrelse och ledning — är väl i och för sig inget »nytt grepp«, men emellanåt behövs nytänkande och friskt blod också i detta sammanhang. Bosse Andersson, som nu gör sin tredje säsong som sektionsordförande, har tagit ett uppskattat initiativ till nytändning av de bakomliggande personella resurserna och inbjudit ett 30-tal intresserade supporters med speciella personliga kvalifikationer till aktiva insatser inom sektionens ram.

Främst har man inriktat sig på att förstärka och stödja reklam- och marknadssidan, men också den idrottssociala verksamheten har beaktats. Så även den mer långsiktiga planeringen av sektionens utåtriktade verksamhet där stockholmarna i gemen utgör målgruppen.

Sammantaget: idéer och tankegångar har aktualiserats i syfte att ge sektionen en stabil ekonomisk grund att stå på under kommande år som ett nödvändigt underlag för idrottsliga framgångar.

• Nya spelare

Spelarövergångar ingår som bekant som ett mer eller mindre accepterat faktum i fotbollssverige. Ibland förlorar man — ibland vinner man. Oftast gör man både det ena och det andra. I långa loppet brukar förluster och vinster jämna ut sig i det här avseendet.

På årets förlustsida får vi definitivt inräkna Hasse Holmqvist, vars övergång till Hammarby dock i alla stycken skedde i bästa samförstånd mellan samtliga inblandade parter.

På plussidan kan vi räkna in fyra direkta nyförvärv: Per Eriksson (22) från Enköpings SK, Per-Ola Lindqvist (20) från Malmö FF via Örebro SK, Branco Markovic (19) från AIK och Björn Schönbeck (18) från IFK Lidingö. Samtliga tillhörande kategorin mycket lovande och utvecklingsbara spelare.

Per E och Branco M tillhör den tekniska, målfarliga och rörliga forwardstypen som vet att »ta för sig« och med klar insikt om var motståndarmålet finns och vad som ska in där.

Branco känner väl de flesta av oss till som gnagaren som genom mål i båda kvalmatcherna 1982 i hög grad bidrog till att sänka oss på tröskeln till allsvenskan. Det var ju hans jobb då och även om vi inte glömt, så har vi väl ändå förlåtit honom nu när han dragit på sig den blårandiga tröjan. Åtta allsvenska matcher hann han med för »de svarta« ifjol innan en ljumskskada stoppade vidare spel i A-laget under några sommarveckor.

Per-Ola L har tillhört MFF:s s k ungdomsproffs och spelade ett antal matcher som mittfältare i ÖSK i div II norra 1983 innan GIH-studerandet medförde flyttning till Stockholm och DIF.

Björn S, den allra yngsta av de fyra, har under senare år varit ett verkligt utropstecken som mittfältare i IFK Lidingös pojk- och juniorlag — en »schön« lirare säger de som sett honom i aktion.

• Nytt på ledarsidan

Att Gösta Sandberg och Hans Backe för tredje året i följd har ansvar för A-lagstruppen är av alla uppskattat. Lennart Lemoine kvarstår som lagledare för reserverna och vid hans sida har Jan-Eve Jönsson tillträtt som tränare. Paret kamperade ihop tillfälligtvis redan i höstas, men nu har Jan-Eve »på riktigt« tagit hand om tränarsysslan.

På U-lagsbänken återfinner vi Johan Werner — med redan ifjol — och som nytillträdande Benny Persson, som tidigare under flera år haft stora framgångar som tränare inom ungdomsavdelning.

• Ny-gamla spelare

Allt är inte vad det synes vara här i livet. En del »gamla« spelare kan faktiskt gå in under rubriken »nya« spelare även de. Dit räknar vi främst Lennart Lundin och Ronald Åman.

Lennart — långtidsskadad hälsena ifjol — är nu fullt återställd och Ronald — borta under större delen av hösten — är båda på allvar på väg tillbaka fulla av revanschlust. Det senare är faktiskt ett mycket påtagligt viljeinslag inom spelartrupperna — man vill tillbaka och man har gett sig den på att lyckas.

»Gamla« paradhästar som t ex Roger Casslind, Ulf Lundberg, Lasse stenbäck, Vito Knezevic och hela raden av »fjolårsnya« spelare tycks gå mot en ny vår både bokstavligt och bildligt — och det gäller att hänga med, konkurrensen är stenhård på ett positivt sätt inom den 19 man starka A-lagstruppen och B-truppen tränger på och vill fram. Inte minst visade B-grabbarna det i början av februari då man vid årets första match slog IFK Östersund — kvalade till div II i höstas — med 3—2 på Stadshagen.

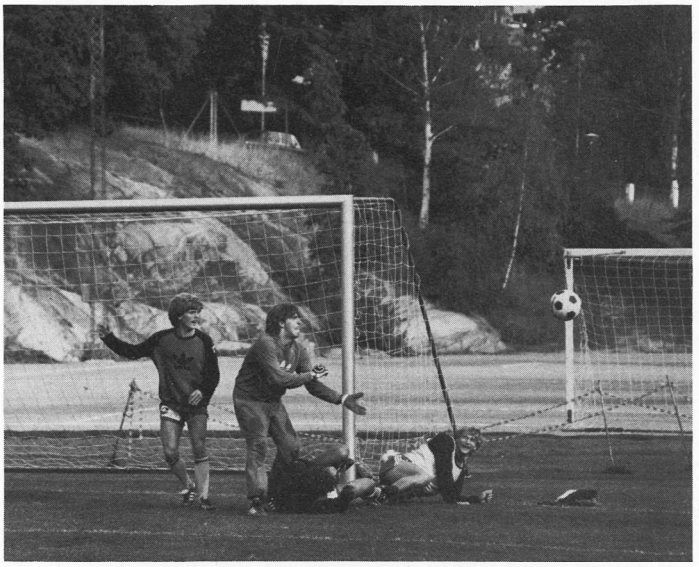

Res på er gubbar! Snart startar serien och ett hägrande kval...

• Nytt från ungdomsleden

Egenrekrytering — uppflyttning av grabbar från ungdomsleden — är idag ett måste för klubbar som tänker ekonomiskt. Det är också en nödvändighet med hänsyn till dagens »värvningskostnader« under förutsättning att spelteknisk färdigheter finns hos de uppflyttade spelarna. I år finns de i första hand hos Dag Eriksson (16) — redan pojklandslagsspelare — Stefan Réhn (17) och Torbjörn Westlund (17).

Alla tre kommer från ungdomsleden på Hjorthagen och tränar nu med reservlagstruppen — en framtida planering av mycket positivt slag.

• Nya inslag i träningen

Också i år prövar Hasse och Gösta nya idéer och uppslag för att förbättra och variera träningsmetoderna. Ifjol var Nautilus Gym ett nytt positivt grepp — i år är det simning och brottning.

Simningen i GIH-badet i anslutning till löparrundorna i Lill Jansskogen och kring Fiskartorpet ger smidighet och förbättrar allmänfysiken hos grabbarna. Brottningsträningen i Åkeshovshallen — tack Bengt Fridh för hjälpen — ger styrka och hårdhet i muskulaturen.

Båda verksamhetsformerna ger också omväxling i den dagliga träningsrutinen på bollplanerna, vilka kan vara nog så prövade i kyla och snömodd.

Sammanfattningsvis: det verkar braaa, skööönt, fiiint på alla håll och det finns all anledning att se positivt på seriesäsongen som börjar den 23 april kl 13.30 på Stadion mot Sandvikens IF och som slutar 25 matcher senare mot samma motståndare.

• Ny-gamla motståndare

IFK Norrköping och Ope IF har lämnat »vår« seriegrupp efter 1983 års kval- och slutspel — den ena upp, den andra ned. Nygamla motståndare är Degerfors IF, Nyköpings BIS, Skellefteå AIK och Åtvidabergs FF. Antalet lag i serien har alltså ökat från 12 till 14 och antalet matcher från 22 till 26. Vi känner de nya lagen sedan gammalt och hälsar dem välkomna till Stadion.

• Ny seriesegrare

Hur serien än slutar i höst, så kommer det att bli en »ny« seriesegrare. Någon annan tar över efter IFK Norrköping. Ska det bli DIF eller Åtvidaberg — de lag som senast spelade i div I — eller ska det bli alltid farliga derbykollegerna BP eller Vasalund eller står sportklubbarna i Västerås och Örebro — båda med allsvenska meriter — på tur? Vi får se den 14 oktober då sista omgången spelas. Sedan kommer kvalet, hemma och borta, precis som ifjol: segraren i div II norra kvalar mot tvåan i div II södra och vice versa. Segrarna går upp — och där ska det inte bli som förra året, nu ska vi vara med!

Innan dess ska också ett antal vänskapsmatcher spelas och i och med att vi hälsar välkommen till hemmamatcherna på Stadion, där du kan ställa upp och stötta grabbarna från läktarna under seriespelet, inbjuder vi till besök på Stadshagen där träningsmatcherna spelas enligt följande:

- DIF B — IFK Östersund, den 4 febr kl 14.00 (3)2).
- DIF—AIK, den 25 febr kl 14.00.
- DIF—Hammarby, den 3 mars kl 14.00.
- DIF—Gefle IF, den 10 mars kl 14.00.
- Grimsås—DIF, Grimsås, den 17 mars
- Elfsborg—DIF, Borås, den 18 mars
- DIF—Spånga IS, den 24 mars kl 14.00
- IFK Norrköping, Norrköping, den 8 april
- DIF—TPS, Åbo, den 15 april kl 13.00, Stadion

• Domus Sport Fotbollsskola

För dig som tillhör våra yngre supporters vill vi passa på att nämna att DIF även i år kommer att arrangera ett antal forbollsskolor i samarbete med KF. Vi kommer att hålla till på sju olika bollplaner runt om i staden och du är välkommen att vara med. Vi satsar på flickor och pojkar i åldern 7 till 12 år och inriktar oss i första hand på första veckan efter vårterminens slut och veckan före höstterminens början. Är du intresserad kan du ringa Jan Friman på vårt kansli (08/10 18 35) och anmälan ska vara inne senast den 30 april. Välkommen!

DIF — FOTBOLL/ÅB

Rund, god och glad är han, »Kniven«, den verklige trotjänaren inom DIF-fotbollen.

Din riktiga bensinstation är alltid
TANKBAREN

GLASMÄSTERI • INREDNINGSGLAS • SPEGLAR
SLIPERI • BLYFÖNSTER • ACRYLPLAST • KUPOLER
KORRUGERAD PLAST • PLASTFLAGGSTÅNGER
METALLAVDELNING • BUTIKSFASADER
LANTERNINER

NYBERGS GLAS

MURMÄSTARV. 31 BOX 2044 127 02 SKÄRHOLMEN TEL. 08/97 09 00

Bosse Andersson:

NU KOMMER VI IGEN OCH SIKTAR PÅ KVALET FÖR TREDJE GÅNGEN

Som var och en säkert förstår kunde den här artikeln om fotbollssäsongen framför oss var betydligt roligare att både skriva och läsa. Allsvenskan är ändå allsvenskan och för andra året i rad misslyckades vi ju precis på mållinjen i våra ansträngningar att ta oss dit.

Men nu har den värsta besvikelsen lagt sig, och faktiskt var fjolåret trots allt något av ett fall framåt rent spelmässigt. Vi trimmade ju ihop nästan ett helt nytt lag, la om både försvars- och fanfallssystem och sänkte medelåldern i truppen till ca 22 år. Så med rätta kompletteringar bör 1984 kunna bli vårt år på riktigt allvar, och den här gången tänker vi inte vara blyga eller ligga lågt. Serieseger och kvalseger är vårt mål helt klart, det är både styrelse och spelare 100%-igt eniga om. Förresten är det nästan ett måste. Vi har helt enkelt inte råd att vara ett div II-lag på lite sikt. En snittpublik på ca 2 000 åskådare är nästan genant och definitivt inget som ger tillräckliga intäkter för skapandet av ett storlag.

• HASSE FÖRSVINNER

På spelarsidan försvinner Hasse Holmqvist till Hammarby och det är givetvis en förlust som måste täckas, även om vi kanske söker efter en något mer komplett spelartyp än den Hasse representerar. Vi önskar honom all lycka i den nya föreningen och hoppas ni supportrar också instämmer i detta.

I övrigt stannar alla och de enda frågetecknen är väl om Rolle Åhman och Lennart Lundin kan komma tillbaka ordentligt efter relativt besvärliga skador. Mika Leinonen får jag inte heller glömma. Tyvärr ser det ut som om han inte kommer att kunna spela fotboll mer överhuvud taget p g a sina skadade benhinnor, och det är givetvis ett avbräck för både oss och Mika personligen. Men det viktigaste av allt är förstås att han i sinom tid blir återställd, och då får fotbollen stå åt sidan självklart.

• MÅNGA LJUSPUNKTER

Men till ljuspunkterna då. Från egna leden hoppas vi på definitivt genombrott av Kenneth Johansson som nu ingår i A-truppen på 16 spelare och två målvakter. Vidare har vi knutit ihop A- och B-lag och tecknat kontrakt med samtliga 12—13 spelare som står närmast A-laget. I den unga truppen återfinns bland våra egna stora löften klara nyförvärv som Björn Schönbäck, IFK Lidingö och Glenn Myrtel, Bromstens skyttekung, plus ett par till som för närvarande konkurrerar om att kvalificera sig. Till A-truppen har vi knutit Per Eriksson från Enköping, från, målfarlig vänsterforward och Per-Ola Lindqvist, allround-spelare från Malmö FF, som i två år framåt skall plugga på GIH. Dessutom har i dagarna en ung men etablerad storspelare (icke helt obekante Branco Markovic från AIK) från allsvenskan tecknat på övergångshandlingar, men klubbförhandlingar återstår. Den värvningen kan komma att bli pricken över i-et, och s a s göra vår lagsammansättning med sex försvarsspelare, sex mittfältare och fyra forwards komplett.

• BÄTTRE EKONOMI

Ekonomiskt då? Ja vi vänder trenden vågar jag påstå, och med tur och bra sportsliga insatser kan vi komma att ge föreningen ett litet, litet överskott redan denna säsong. Skönt i så fall, för här har vi verkligen hamnat i bakvatten under 80-talet, utan att egentligen kunna agera annorlunda än att rationalisera och dra ned kostnader. Impopulära och ofta demoraliserande åtgärder som peppar, peppar har accepterats, och som på något sätt har stärkt sammanhållningen inom sektinen. Även om vi som ni säkert sett och läst fått en hel del påskrivet från annat håll.

Men nu dj. . . Nu kommer DIF-Fotbollen, sanna mina ord! Ställ upp för oss även i framtiden och ni ska få full valuta! Hjälp oss genom att gå på matcherna och ännu hellre dra med er fler! ! !

En festlig inramning som en stor publik ger, kan bara Ni åstadkomma, och får vi det skall vi svara upp med både bra spel och segrar. Alla talar idag om undret IFK Göteborg. Sex år tog det dem att komma tillbaka från »tvåan« och bli Sveriges bäst aoch dominerande lag. Skall vi kunna klara det på halva tiden?

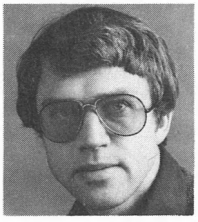

Letś try and try hard!
Ett riktigt gott nytt år önskar därmed
BOSSE ANDERSSON
ordförande i DIF-Fotbollen

DIF-FOTBOLL div II Norra 1984

Måndag	23 april	kl 13.30 **Djurgården**—Sandviken
Söndag	29 april	kl 18.00 IFK Västerås—**Djurgården**
Söndag	6 maj	kl 18.00 Örebro—**Djurgården**
Söndag	13 maj	kl 13.30 **Djurgården**—Sundsvall
Söndag	20 maj	kl 13.30 **Djurgården**—Västerås SK
Torsdag	24 maj	kl 19.00 Vasalund—**Djurgården**
Söndag	27 maj	kl 18.00 Åtvidaberg—**Djurgården**
Tisdag	5 juni	kl 19.00 **Djurgården**—Eskilstuna
Tisdag	12 juni	kl 19.00 **Djurgården**—BP
Söndag	17 juni	kl 18.00 Degerfors—**Djurgården**
Lördag	**30 juni**	
Lördag	30 juni	kl 15.00 **Djurgården**—Skellefteå
Söndag	8 juli	kl 18.00 Karlslund—**Djurgården**
Söndag	15 juli	kl 18.00 **Djurgården**—Nyköping
Söndag	5 aug	kl 18.00 Nyköping—**Djurgården**
Lördag	11 aug	kl 15.00 Degerfors—**Djurgården**
Onsdag	15 aug	kl 19.00 BP—**Djurgården**
Söndag	19 aug	kl 18.00 **Djurgården**—Örebro
Söndag	26 aug	kl 18.00 Sundsvall—**Djurgården**
Torsdag	30 aug	kl 19.00 **Djurgården**—Vasalund
Söndag	2 sept	kl 18.00 Västerås SK—**Djurgården**
Söndag	9 sept	kl 18.00 **Djurgården**—Åtvidaberg
Söndag	16 sept	kl 18.00 Eskilstuna—**Djurgården**
Söndag	23 sept	kl 13.30 **Djurgården**—Karlslund
Söndag	30 sept	kl 13.30 Skellefteå—**Djurgården**
Lördag	6 okt	kl 15.00 **Djurgården**—IFK Västerås
Söndag	14 okt	kl 13.30 Sandviken—**Djurgården**

Har DU varit med i vår värvningskampanj? då har DU kanske pris att hämta!!!

MEDLEMSVÄRVNINGEN VIDEON GICK TILL ANDERS SABEL

Värvningstävlingen är avgjord. Det gällde ju att värva flest medlemmar till och med februari 1984. Första priset bestod av fri hyra av en video från Granada Hyr TV och Video. Hyrestiden skulle ju avse lika många månader som segraren värvat antal nya medlemmar. Hyrestiden var dock maximerad till 24 månader. Den lycklige vinnaren som heter Anders Sabel och som värvat hela 41 st nya medlemmar får alltså disponera hyrvideon under maxtiden 24-månader (två år).

MASSOR AV PRISER

I förra numret av Djurgårdaren insmög sig tyvärr ett beklagligt tryckfel av vilket man kunde få uppfattningen att »priset« (fri hyrvideo) skulle tillfalla de fem främsta i värvartoppen. Rätt skulle dock vara att »priser« skulle tillfalla de fem främsta. Vi beklagar. Detta olyckliga tryckfel skall dock inte Granada Hyr TV och Video lastas för vars generösa erbjudande avsåg segraren i tävlingen. Övriga värvare blir dock inte lottlösa, eller vad sägs om fribiljetter till fotbollslagets hemmamatcher, djurgårdssouvenirer, kvartsur, ångstrykjärn, kaffebryggare, våffeljärn m m.

En äkta Djurgårdare har ett sånt här kort Se till att dina vänner är äkta Djurgårdare

ÅRSMÖTE

Djurgårdens Idrottsförenings årsmöte äger rum måndagen den 7 maj 1984 kl 19.00 i Östermalms föreningsråds lokaler (Fältöversten).

HÄR KOMMER FLER VINNARE

De fem främsta toppvärvarna blev slutligen:

1. Anders Sabel (41 värvningar), fri hyra av video i 24 mån.
2. Peter Alm (35 värvningar), våffeljärn och kaffebryggare.
3. Dick Högefors (23 värvningar), ångstrykjärn.
4. Olle Bäckström (10 värvningar), reseväckarur.
5. Tom Agnblad (10 värvningar), reseväckarur.

Dessutom får de fem toppvärvarna fribiljetter till DIF:s fotbollslags samtliga 13 hemmamatcher i serien 1984.

UTLOTTADE PRISER

Totalt deltog ca 150 personer i värvningstävlingen. För att inte de som hamnade lite längre ner på värvartopplistan skall bli helt lottlösa har vi lottat ut ett 10-tal priser bland alla de som värvat minst en ny medlem. Dessa är:

Ulf Bäckström, kaffebryggare Duo
Lars-Erik Holmqvist, badtermometer
Tommy Pettersson, DIF-halsduk
Pierre Sjöblom, DIF-halsduk
Anders Rehn, bordsur
Jan Fredriksson, DIF-halsduk
Jan Ragnelid, DIF-halsduk
Stefan Korseman, ficklampa
Malin Olsson, handdammsugare
Ethel Söderman-Sandin, DIF-halsduk

Alla pristagarna får dessutom var sin DIF-MUGG.
SAMTLIGA PRISER KAN AVHÄMTAS PÅ STADIONKANSLIET SENAST 31 MAJ, tel 08 - 14 37 95.

ETAPPVINNARE

Vi har också en etappvinnare för värvningsetappen som avslutades den 30 september. Vinnaren heter Ulf Bäckström som får ett kvartsväckarur.

TACK FÖR HJÄLPEN

Grattis alla vinnare och ett stort tack för ett gott arbete. Tacket gäller givetvis alla ni som värvat och därigenom bidragit till att vi blivit fler **riktiga** djurgårdare.

TACK FÖR PRISERNA

Vi vill också framföra ett varmt tack till de företag och andra som skänkt priser till medlemsvärvningskampanjen. Dessa är: Granada Hyr TV och Video, Elis Brobergs Byggmarknad, Skoogs Elektriska, DIF Slalom m fl.

LÅT OSS BLI FLER — VÄRVA MER! ! !

Även om värvartävlingen är slutförd för denna gång (ca 1 100 nya medlemmar) så innebär det inte att man skall sluta värva nya medlemmar för det. Ju fler vi blir desto starkare blir Djurgår'n. Medlemsavgifterna utgör en mycket viktig inkomst för föreningen och ju bättre ekonomi desto större blir förutsättningarna att nå sportsliga framgångar. Så fortsätt att värva. Börja redan idag. Gå på dina vänner och bekanta. Medlemsskapet är billigt. 75 kronor för vuxna fr o m år man fyller 18 år. 25 kronor för de som är yngre. Lycka till!

VALLA PROBLEM FÖR cyklister i skidspåret!

I början av februari ordnade Djurgårdens cyklister ett weekendläger i Dalarna. Ett led i uppbyggnaden inför säsongstarten i slutet av april.

Här är några dagboksnoteringar:

Det skulle bli årets första träningsläger för cyklisterna. Efter en lång, mörk löp- och innecykelsäsong skulle de upp till fjällen och åka skidor.

På torsdagkväll samlades hela gänget på Stadion för avfärd. Mats Tränare, Berthold, Patrik, Fredrik, Thomas, Per-Anders, John och Roger. Som rapporterare, iakttagare, matlagare och kvinnlig motvikt medföljde undertecknad.

En lugn uppfärd med litet uppmjukande snack följde. Alla verkade litet nyfikna på hur det skulle bli. Hur hårt tänkte Mats köra med dem? Hur många pass skulle det bli per dag? Fanns det någon tid över för utförsåkning, undrade Roger, för läxläsning, undrade P-A.

FÖRSTA DAGEN:

De fick sova ända till 7.30 på fredag morgon, vi kom ju upp så sent på torsdagkvällen. Men efter en rejäl frukost var det dags att ge sig ut på skidor.

När iakttagaren fick hem dem till lunch kände hon knappt igen dem. De som lovat att bli först en kortare runda, se'n »bara ett varv på 3-kilometersrundan« hade blivit mycket, mycket längre. Alla pjäxor hamnade i en hög vid dörren, åtta killar hamnade på sängen, och skrattade och grät om vartannat! Trötta »till döds« men vid gott mod.

Nåväl, efter lunch bar det iväg till skidbacken. Några stannade kvar i stugan för att plugga, andra för att sova. Det visade sig att hela gänget var ena baddare på utförsåkning.

Efter en snabbvisit i Mora, för proviantering, var det bara ett pass kvar, löpning. Mats slet lika hårt med dem som med sig själv. Det blev både vanlig löpning och snöpulsning. En efter en droppade de in i stugan, utmattade.

Kvällen tillbringades mycket lugnt, framför TV:n. Och det dröjde inte länge förrän åtta pojkar sov djupt och gott. Endast iakttagaren var vaken.

ANDRA DGEN:

Kl 7.00 var det uppstigning dag 2, lördag. Dagen inleddes med längdåkning. Iakttagaren var inte med i spåret, men av de trötta minerna att döma, blev det lika långt som dagen innan.

Vallningen var tydligen det stora problemet. Titt som tätt kom någon tillbaka till stugan för att valla om. Fredrik hade släpat hem hela spåret på sina skidor, de som kom efter fick bara barmark att åka på! Enligt egen utsago förstås. Berthold, Patrik och Fredrik blev, efter tredje vallningsförsöket, så trötta att de ställde skidorna och sprang en runda istället.

Thomas, som inte kan varken åka längd eller springa p g a en skada, hade sin testcykel med sig. På den svettades han igenom två pass om dagen.

Tydligen hade den stora trötttheten satt in, för vi blev betydligt färre i skidbacken efter lunch! Roger, som tydligen tycker bättre om utför än längd fast det borde vara tvärtom, var förstås med! Och lägrets yngste deltagare, Patrik, som borde varit den tröttaste, kunde inte heller slita sig från backen.

De andra ägnade sig nog mest åt sovandets ädla konst, även om P-A ägnade sig åt att plugga.

Kvällen avslutades med löpning och snöpulsning, trots protester. Tilläggas skall att träningen själv var lika trött som de andra, men skam den som ger sig!

TREDJE DAGEN:

Strålande sol! Snabb ut i spåret, trötttheten var NÄSTAN bortblåst! Men den kom snabbt tillbaka, förmiddagen innehöll nämligen både skidåkning och löpning! Hemfärden hindrade ju dem att löpa framåt kvällen, och så mycket som möjligt måste hinnas med. Inne i stugans mörker sitter Thomas på sin cykel.

Men några timmars skidåkning orkar och hinner vi förstås. Trots att Roger sitter och sover vid lunchen så kastar han sig utför backarna.

Men inte ens Fredrik, gammal veteran på skidor orkar hela eftermiddagen. Så framåt femtiden är vi på väg mot Stockholm. Efter diverse incidenter på vägen, såsom öppna skidboxar, tjuriga servitörer och gömda telefoner når vi Stockholm. Nog har det varit en trevlig resa! Iakttagaren tackar för trevliga bekantskaper och hoppas att vi ses igen? Chansen är rätt stor tror jag.

Bilderna:
Berthold Helgesson gjorde tappra försök att hitta rätta fästet (ovan). Utförsåkning hann man också med att praktisera. Cyklisterna var nästan proffs i backen (t h). Här ser vi cyklisterna i en paus i skidbacken, fr v Berthold Helgesson, Roger Martinsson, Per-Anders Norstedt, John Brovall, Fredrik Wredmark och Patrik Alm (nedan t h).

Nu har Du chansen!

Det är lätt att sitta hemma och tycka att politikerna inte sköter sina jobb. Man känner sig utanför. Utan chans att påverka. Men . . .

. . . nu har Du chansen!

Bli medlem och påverka Din och Sveriges utveckling. Vi behöver Dig. Dina erfarenheter och kunskaper för att forma ett bättre Sverige.

Du måste få mer över för Dig själv. Få bestämma över Din situation och Dina pengar. Vi måste komma bort från det förmyndarsamhälle som håller på att formas. Det är Din framtid det gäller. En framtid i frihet eller en framtid i socialism.

. . . fler och fler.
Bli medlem Du också.

Enskild 70:— **Makar 100:—** **Pensionär 35:—**

Fler och fler . . .

Jag vill också bli medlem i Moderaterna

* SLÅ VAKT OM * STOCKHOLM

Namn _____

Adress _____

Postnr ort _____

Telefon _____ Personnr _____

Moderaterna betalar portot

Moderaterna

Svarspost
Kontonummer 30701023
103 10 Stockholm

FÄKTARJUNIORERNA HÅLLER STILEN

Av HENNING ÖSTERBERG

Djurgårdens juniorer har under flera års tid nästan helt dominerat juniorvärjans lagtävling. Djurgår'n har varit i final varje år sedan 1976, då det dock blev förlust mot ett några år äldre och mer rutinerat lag från Göteborg. Året därpå deltog Djurgår'n med identiskt samma lag och kunde vinna efter en mycket stark insats.

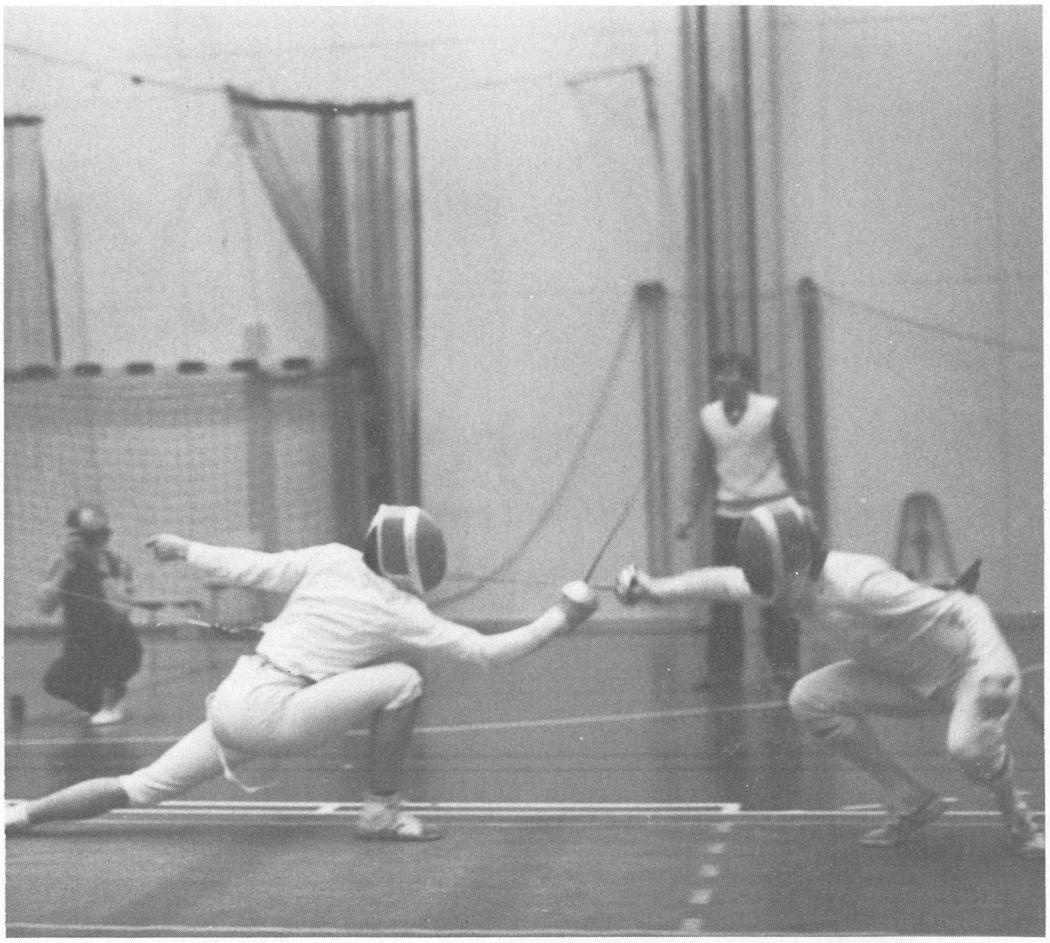

Varje år då de äldsta i laget blivit seniorer har en ny fäktare fått träda och överta kaptensrollen, och på grund av det stora urvalet av fäktare vi har på Djurgår'n och den breda grund Bela givit oss att stå på, har det aldrig behövt bli tal om någon större generationsväxling på juniorsidan. Från 1977 till 1980 hade Djurgår'n en obruten segersvit, med finalsegrar över i tur och ordning Malmö 9—5, Göteborg 9—2, SAF Stockholm 9—3 och Göteborg igen 9—7. 1981 såg det ut som om vårt den gången skadedrabbade och med reserver fyllda lag skulle kiara av det ännu en gång, men ett starkt lag från SAF vände ett 3—7-underläge till seger 9—7 och vi fick nöja oss med andraplats. Året därpå hade dock dessa reserver vuxit in i sina roller som lagmedlemmar och kunde slå just SAF i finalen i ganska överlägsen stil.

• Avgörs i december

Junior-SM-lag avgörs alltid i december, så för de fäktare som under det gångan året fyllt 20 är det deras sista tävling som juniorer. Så var fallet för lagets kapten Fredrik Swahn när det drog ihop sig den 3:e december i Åkeshovshallen.

Fredrik var med och vann tävlingen året innan liksom Farkas Vanky (f 1964) och mycket lovande Otto Drakenberg född 1966 oich yngre än flerparten av tävlingsdeltagarna.

Nya i laget var Calle Rietz (f 1964) och Marcus Rönnmark (f 1967).

Undertecknad fungerade som lagledare och såg med tillfredsställelse att laget rankats etta, stod över första omgången och skulle få möta Frösö FK från Östersund i andra.

• Ytterst nära förlust mot Bjuv

Tyvärr var killarna kanske lite för överlägsna och Frösö besegrades med hela 8—2. Så var det dags för kvartsfinal mot FK Aramis från Bjuv. Dessa skåningar har en fäktstil som passar oss djurgårdare mycket illa och som vi också är ganska ovana vid. Vanky och Swahn inledde lagmötet med varsin 5—0-seger och med överspringningen av Frösö i färskt minne tedde sig allt mycket ljust, risk för underskattning alltså. Detta blev också fallet och Aramis hämtade snabbt in 0—2 och lagen följdes åt till 4—4 då dock Aramis drog ifrån till ledning 6—4.

Farkas Vanky skulle i detta läge möta dittills obesegrade Lars Lernesjö. Farkas ledde matchen med 4—3 då en minut återstod av totala fäkttiden, men flydde pisten två gånger under Lernesjös vilda forcering i slutsekunderna, bestraffades för detta med en stöt och fick se sig besegrad med 5—4.

• Fyramanna-lag

Ett lagmöte fäktas av fyra man från varje lag där alla möter alla sexton matcher, först till nio vinner, läget var alltså prekärt. Djurgårdarna hade inte råd att förlora en enda match till. Calle Rietz började med att hämta in till 5—7, varpå Otto Drakenberg slog, också obesegrade Per Larsson med 5—3 och Fredrik Swahn äntligen kunde spräcka Lernesjös segersvit och utjämna lagställningen till 7—7. Calle kunde så i sista matchen vinna mycket knappt och ge Djurgår'n ledningen med 8—7 och stötöverläge +6.

Aramis således inte gå om även om de vann sista matchen 5—0.

Laget var alltså i semifinal där de senaste årens svenska mästare på seniorsidan FFF från Stockholm väntade. Dessa kunde dock inte bjuda de nu uppfäktade och mycket tända DIF-arna något större motstånd. Vanky och Swahn inledde återigen med varsin 5—0-seger, men denna gång fortsatte de i samma stil och segersiffrorna skrevs 8—4 och ointagliga +21 i stötar.

• Finalseger

Som finalmotståndare stod ett lag från Uppsala som kombinerats av fäktare från Uppsala fäktklubb och moderna femkampare, tidigare tävlande för femkampsföreningen F20, men nu tävlande i fäktningen för Uppsala FK. Djurgårdarna fäktade nu på ett mycket övertygande och självsäkert sätt. Det var aldrig någon diskussion om vem som hade initiativet och när Fredrik vid ställningen 7—5 till DIF fäktade dubbelnederlag mot duktige femkampsjunioren Henrik Lundblad, genom att fäkttiden gick ut då matchställningen var oavgjord, behövde Otto bara vinna sin nästa match för att 8—5 skulle räcka till seger för de våra.

Laget hade under dagen visat att de båda kunde föra ett lagmöte och komma igen i ett svårt underläge. Detta tyder på både gott psyke och stort fäktkunnande. Jag är därför övertygad om att i december 1984 när lagets platser är besatta (om vilka det är strid på kniven och ingen kan känna sig säker) återigen kommer att kunna försvara den titel som de senaste åren så gott som tillhört oss.

Välkommen i DIF-gänget Gunnar

”Tjena!

Jag heter Gunnar Svensson och är alltså ny tränare i Djurgårdens IF nästa säsong.

Okey, lika bra att ta det där med åldern på en gång. 27 år är jag. Då kanske många tycker att det inte var mycket till ålder för en tränare.

Kan tyckas så, men jag har trots allt samlat på mig en del erfarenhet inom detta gebit. Nuvarande säsong är min sjätte som tränare. Jämförelsevis är det många som kastat sig in i elitserien med kortare tränarrutin.

Jag slutade som spelare redan vid 21 års ålder. Hade då spelat div I-hockey i Örnsköldsviks SK och Björklöven. Höga krav hade jag på mig själv, men fann att till div I kom jag, men inte längre.

När jag då fick erbjudande att bli tränare i min dåvarande klubb ÖSK, tvekade jag inte. Vi hade då ramlat ned i tvåan, och jag tog jobbet med stor entusiasm. Att bli tränare var något jag funderat på i många år, något som trollbundit mig ända sedan pojkåldern.

Efter tre säsonger med ÖSK fick jag erbjudande att flytta till Norrköping och Vita Hästen. Undersökte saken, och tvekade inte. Det kändes rätt att nu komma upp på en högre nivå, bättre förutsättningar, och därmed mera utvecklingsmöjligheter för mig som tränare.

Jag bröt upp från en trygg hemmiljö, och susade 70 mil söderut. Blev heltidsanställd tränare, organisatör, marknadsförare och en hel del annat i div I-klubben Vita Hästen. Rätt in i en bransch där det fordras oerhört hårt jobb, en hängivenhet och lidelse. Kommer ändå inte resultaten, får man vara beredd att lämna skutan till någon som kan jobbet bättre.

Sådana är villkoren för en tränare på högre nivå. Är man inte medveten om det, finns det lugnare sysselsättningar att tillgå. Att vara tränare är knappast något jobb, mer ett sätt att leva.

Jag har trivts förträffligt under dessa tre säsonger med Hästen. Klubben har till fullo ställt upp på mina idéer, och jag har levt i en entusiastisk miljö.

Men när DIF hörde av sig, kändes det lika rätt som den dan för tre år sedan då Hästen hörde av sig.

Här har jag chansen att jobba i en förening där attityden till hockey är brinnande. Verka i en stad där pulseringen på hockey är den bästa.

Kommande säsong gäller Djurgårdens IF för mig, och ingenting annat. Det ser jag fram emot.

Vi hörs! ”

GUNNAR SVENSSON

BOWLARNA PÅ VÄG UP

BOWLING — sporten på modet, sporten med framgång, sporten som fångat ungdomen, sporten som kom rakt in på vardagsgolvet tack vare framgångarna och TV-sändningarna från senaste VM.

Ja, självklart tillhör denna sport djurgårdsfamiljen och har så gjort sedan 1919. Här har bowlats under alla möjliga och omöjliga förhållanden. Idag håller man till i Skärholmen eller närmare bestämt i Vårby, där man såväl tränar som tävlar. Förmodligen är det få idrottsarenor som kan visa upp en sådan aktivitet som en bowlinghall. Där är ett ständigt rullande och ramlande av käglor. Där finns inte en lugn minut från första träningslaget till dess att lokalen stängts för natten.

Bowlarstyret *Stående fr v: Göran Pilbladh, Kaj Alm (ordf), Per Gustafs son (sekr) och Lars Bergqvist.*

Sektionen har idag ca 60 licenserade spelare varav 20 damer. Dessa bedriver en intensiv aktivitet med träningsspel 2—3 gånger i veckan och tävlingsspel i korpen och Bowlingförbundets serier en till två gånger per vecka.

Antalet banor och träningstider är begränsade annars kunde man säkert få med fler aktiva i dessa uppmärksamhetens tidevarv. Något speciellt uppsving på grund av framgångarna vid VM har man inte märkt i DIF:s bowlingsektion. Kanske några fler som besöker hallen av nyfikenhet, men att därifrån komma med i regelbundet träningsspel och tävlingsverksamhet, är steget ganska långt. Men självklart har man märkt att sporten fått betydligt större uppmärksamhet och att folk i allmänhet är mer medvetna om Bowlingssporten. Och det upplever man som mycket positivt.

EN TRADITIONSRIK DJURGÅRDSGREN

Sektionsordföranden Kaj Alm håller ett vakande öga över aktiviteterna under denna träningskväll. Han är inte ombytt för spel. Arbetar med planeringen för resor och anmälan till olika tävlingar. Hur ser han då på djurgårdsbowlingens framtid?

— Den ter sig ljus och har en sådan fast förankring och tradition inom Djurgårdens IF att den i mångt och mycket kan jämföras med de stora lagsporterna fotboll och ishockey. Vi har en jämn aktivitet och en stabil medlemskader på ca 115—120 medlemmar.

— Framgångarna blir väl lite upp och ned för oss liksom för alla andra. Vi har i våra led haft svenska mästare och t o m världsmästare i Bengt »Munko« Lindberg.

— I dag tillhör vårt lag god div II-klass och vi förfogar över ett jämnt och träningsflitigt koppel A-lagsspelare. Där finns Gösta Ericson, Göran Pilbladh, Carl Krantz, Peter Alm, Eero Oinas, Lars Bergman, Dick Jensen, Pelle Gustafsson och Klas Nilsson för att nu nämna några.

— Vi satsar kanske mest på lag- och seriespel med målsättningen att hålla oss kvar i tvåan och eventuellt ta steget upp i ettan om några år. Just nu ligger vi tvåa i tabellen.

Är bowling en dyr sport och hur finansieras verksamheten?

— Kostnaderna ligger i huvudsak på hyran för träningstider och resor till olika tävlingar. Våra medlemmar betalar ordentliga årsavgifter och håller med sin egen utrustning. Utöver det årliga anslaget från SÖ måste vi som sektion själva införskaffa ca 60 000 kr för att få det hela att gå runt. Vi har nu också en sponsor i Noack så vi klagar inte.

— Vi kostar också på oss ett årligt tävlingsutbyte med den danska klubben Lyngby, ett stimulerande och framförallt roligt utbyte.

GÖSTA KOM MED AV EN SLUMP

Gösta Ericson är en annan av de hängivna djurgårdsbowlarna som alltid finns på plats under träningskvällarna.

— Min första idrott var egentligen boxning hemma i Östersund. 1956 flyttade jag till Stockholm och kom då i kontakt med bowlingsporten genom några arbetskamrater som var med i Djurgården. Det var alltså mer av en slump som jag kom i kontakt med sporten och så småningom kom att utöva den regelbundet.

Du tillhör ju verkligen den åldersgrupp (50—60 år) som man oftast förknippar med bowling. Är det en »gubbsport«?

— Nej, definitivt inte. Titta så många yngre förmågor som det är med här ikväll. Och våra elitspelare i landslaget är ju nästan juniorer, skrattar Gösta. Nej, någon gubbsport är det inte, men där finns även plats för oss som kommit upp i åldern och tack vare ett intensivt tävlingsutbud och seriesystem så har alla möjligheter att vara med i denna som jag tycker förnämliga idrottsgren.

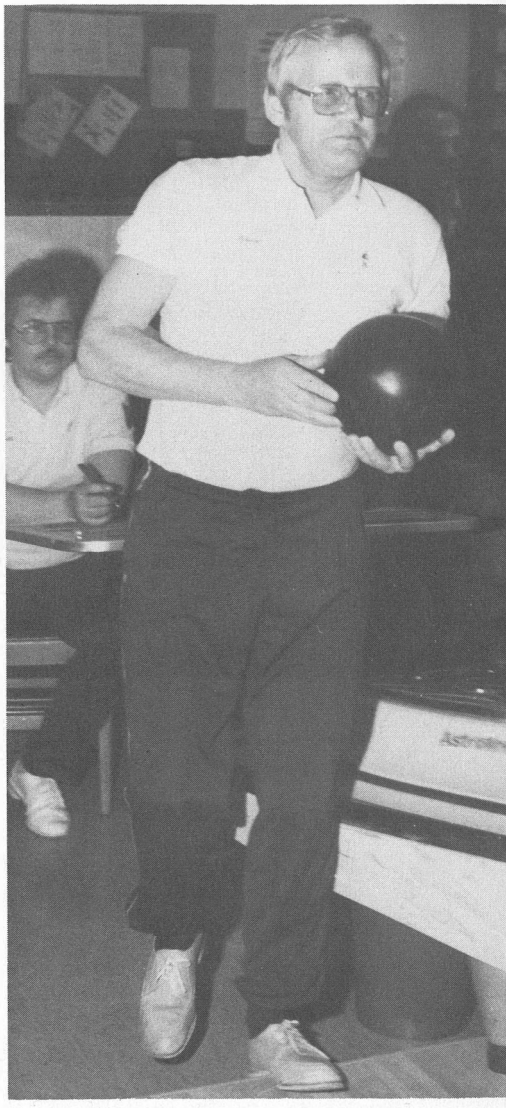

FÖR »PILAS« ÄR BOWLING ALLT

Göran »Pilas« Pilblad tillhör en av de flitigaste DIF-bowlarna, och sitter också med i sektionsstyrelsen. Vad är bowling för dig?

— Har spelat i sju år och gör nu tredje säsongen i Djurgården. Har. tidigare spelat en del handboll, men just nu är det bara bowling. Tränar fem dagar i veckan 2—3 timmar varje kväll. Tränar också en del kondition genom löpträning speciellt under sommaren. Vilka egenskaper fordras för att bli en bra bowlare?

— Bollkänsla, träffsäkerhet och koncentration i första hand. Men det är så mycket som spelar in under en lång turnering inte minst stressmomentet och den ständiga aktiviteten runt omkring. Man måste ha förmågan att koppla av allt ovidkommande och helt leva upp i sitt eget spel.

PÅT I SERIESYSTEMET

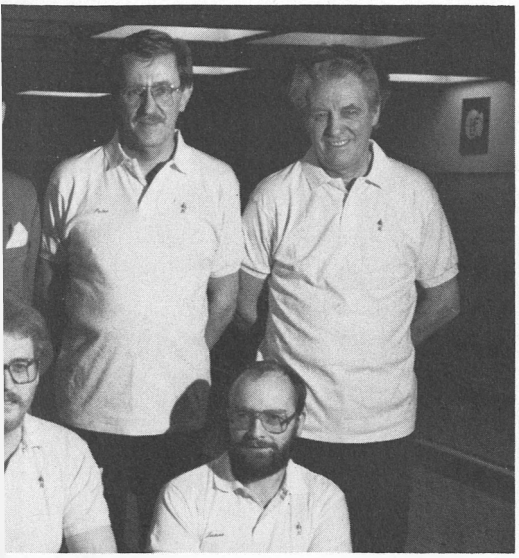

Sittande fr v: Arne Löndqvist, Peter Alm (kassör och hallföreståndare) och Kjell Granholm (v ordf).

TÄVLINGSMOMENTET VIKTIGAST

Någon direkt träning i form av ny teknik eller nya slag förekommer inte under träningspassen. Där finns ingen verksam tränare som instruerar. Varje spelare försöker på egen hand finna den stil och de knep som passar honom. Lite av hemlighetsmakeri om man så vill. All verksamhet går nästan uteslutande ut på tävlingsmoment. Man har träningsserier, individuella tävlingar och alltid förs protokoll. Bowling är ju ett spel som ständigt bjuder på överraskningar och nya situationer. Det är i hög grad ett koncentrationsspel. En kort avslappning och genast går klotet vägar som inte ger de rätta utslagen på käglorna.

SEKTIONENS HUSTOMTE

Sektionskassören och hallföreståndaren Peter Alm framstår som något av djurgårdsbowlarnas hustomte. Peter är hallföreståndare och delägare i Vårby Bowlinghall som är Djurgårdarnas »hemmahall«. I denna hall tränar 10 klubbar varav Djurgården får räknas som den största. Klubben har en fast träningstid per vecka, men serielagsspelarna tränar individuellt flera gånger i veckan.

Peter är själv en av de flitigaste seriespelarna, och tacka för det, när han näst intill är bosatt i denna bowlinghall.

— Ja, det kan kanske förspeglas att jag har obegränsad tid till träning. Men faktum är att jag får tid till träning färre gånger än de övriga i laget. Mina arbetsuppgifter här tar allt för mycket tid för att jag skall kunna koncentrera mig på träningsspel.

112 medlemmar och ca 60 licensierade spelare är det vad ni kan ta emot under hallens öppettider?

— Vardagskvällar (mån—torsd) är det ofta fullteckнat på samtliga banor av de 10 klubbar som tränar och tävlar här. Men eftermiddagar, fredagar liksom helger finns det banor att tillgå för dem som vill komma med och pröva på bowlingsporten.

Är bowling en dyr sport att utöva?

— Det beror väl vilken sport eller fritidsaktivitet man jämför med. Att hyra en bana under en timme kostar 60 kr som då delas av två spelare. Klot och skor kan också hyras. Vill man köpa ett klot kostar detta runt 800 kr. De spelare som ingår i vårt serielag har delvis subventionerade kostnader för träning och betalar som regel ca 20:—/tim. Det är då som klubben går emellan och betalar, men trots detta lägger våra spelare säkert ned mellan 400—500 kr i månaden på träning och utrustning.

I hallen finns det mesta av vad en bowlare behöver och kanske lite till. Uthyrning av videofilmer t ex.

— Det är ett måste för att hålla verksamheten igång och finansiera det hela. Här är kafeteria, korv- och hamburgerbar, försäljning av utrustning i form av klot, skor och olika textilier. Uthyrning av videofilm är något som kommit på senare tid. Flipperspel av olika slag finns också, så här behöver ingen gå sysslolös slutar Peter och tar hand om några av kvällens spelare.

NU KOMMER DAMBOWLARNA

1978 bildades DIF-bowlarnas damsektion, som sedan dess haft en förhållandevis god aktivitet. Sektionens ordförande Elizabet Krona är övertygad om att damsektionen kommit för att stanna och att deras verksamhet kommer att öka i aktivitet under de närmaste åren. VM-framgångarna för Sulkanen kommer givetvis att ha sin betydelse men framförallt gäller det att skaffa nya medlemmar genom personliga kontakter på arbetsplatser och bland vänner.

— Vi ligger trea i div III efter mycket bra spel under höstsäsongen. Vi kommer att klättra uppåt i seriesystemet under de närmaste åren. Div II hägrar och målsättningen är div I säsongen 87/88.

Klara besked och en målinriktad verksamhet, men 20 bowlande tjejer är inte det i minsta laget?

Jo, inflikar sektionssekr Victoria Hawor, men vi arbetar intensivt för att få med fler flickor. Vi är ofta här varje kväll och bevakar de som spelar. Ser vi någon flicka som spelar hyfsat utan att vara med i vår sektion, så uppvaktar vi henne och försöker få med henne i våra träningsgrupper. Medelåldern på damsidan ligger mellan 20—22 år, så vi har framtiden för oss och har stora möjligheter att utvecklas såväl breddmässigt som spelmässigt slutar Victoria.

Tjejsektionen

Från vänster Elizabet Krona (ordförande), Victoria Hawor (sekreterare) och Monica Bergh (kassör).

Gösta Ericson, bowlarveteran som nu gör sin 27 säsong i DIF. Ligger tvåa i klubbens maratontabell i antalet spelade seriematcher med 247 matcher.

Skall gä

Tjugotusen insjöar ligger för döden eller är redan döda. Var femte sjö som är större än ett hektar är sjuk.

Boven heter försurning. Svavel och kväveoxider, som till största delen kommer från andra länder, faller ner över oss som sur nederbörd.

Men det är inte bara sjöarna som är i fara. På många platser är grundvattnet så försurat och innehåller så mycket tungmetaller att det inte går att dricka.

Nästan hälften av vår odlade mark har ett pH-värde under 6. Skulle det sjunka under 5,5 får vi mindre skördar och risk för tungmetaller i grödan.

De senaste larmen gäller skogen. Även om de lärde tvistar om orsaken är det ett faktum att över hälften av skogen i vissa områden är skadad av försurning.

Så det är knappast några överord att säga att vi lever mitt i en miljökatastrof.

Botemedlet heter kalk.

Den bästa lösningen vore om Europas länder gemensamt tog tag i problemet med luftförorening. Men det kan ta sin tid och med vårt utsatta läge har vi knappast råd att vänta. Till dess att alla länder kommit överens måste vi använda de metoder som finns.

Vi kan bota åkrar och marker. Vi kan rädda sjöar och vattendrag. I samtliga fall heter botemedlet kalk.

Att kalka kräver kunskap och resurser.

Kalkning är det enklaste, billigaste och effektivaste sättet som finns att få bukt med försurningens effekter. Och vi vet av erfarenhet att det fungerar. Men det fordras kunskap och resurser för att lyckas.

På Cementa har vi båda delarna. Vi framställer kalkstensprodukter av hög kvalitet på flera olika platser. Vi kan tekniken och vi har transportresurserna.

I vårt dotterföretag Movab finns experterna som har erfarenheterna och kunnandet. En kunnighet som hjälpt till att rädda hundratals sjöar. Från stora sjösystem till små insjöar.

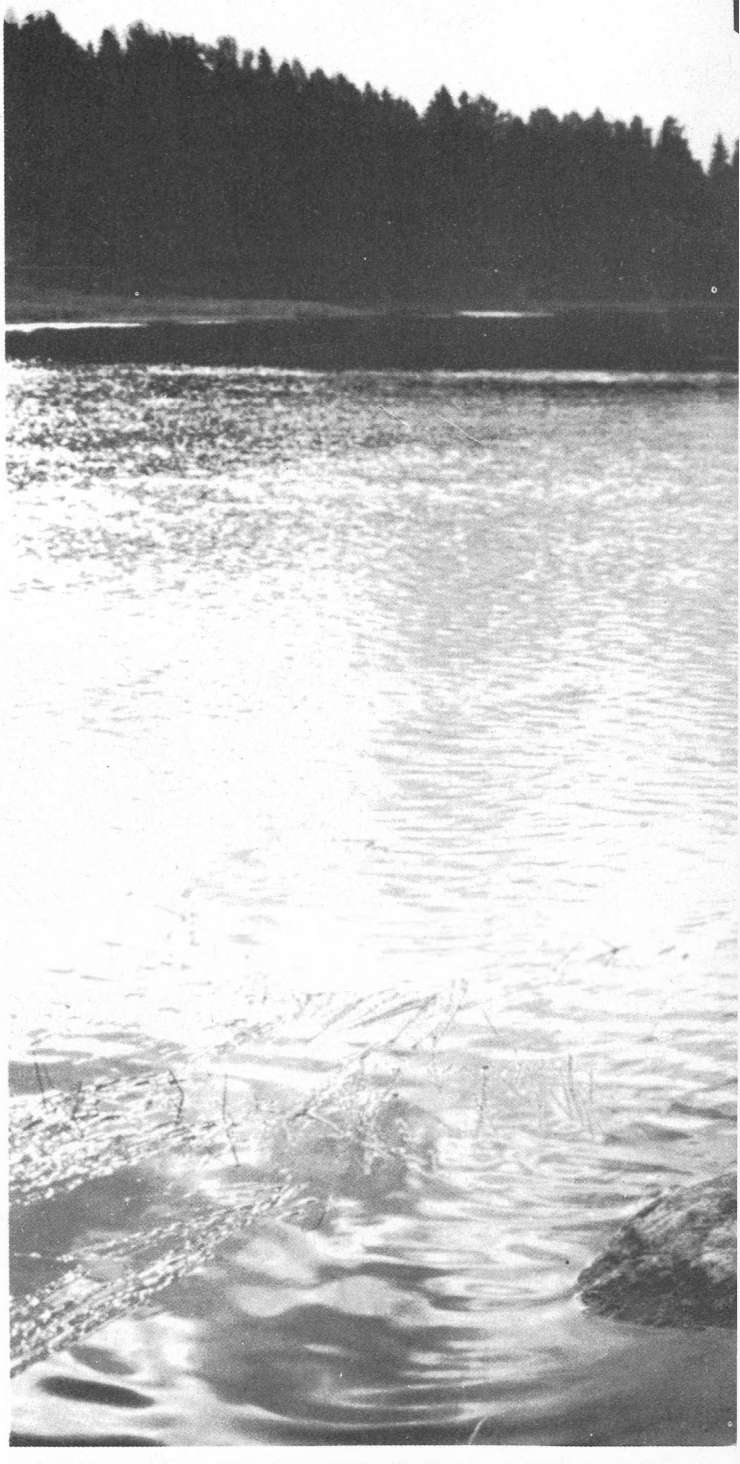

Men Movab genomför inte bara kalkningar. Där utvecklas hela tiden nya metoder. Där sker forskning och undersökningar för att få ännu större klarhet i vad som sker vid försurning.

På Cementa har vi i många år envist arbetat med att visa att kalkning är effektivt. Kunskapen finns. Tekniken finns.

ddan få fortsätta att leka
behöver naturen
ha hjälp.

Vad som saknas är en snabbare handläggning från myndigheternas sida.

Så just nu är det tyvärr så att det kalkas för lite i det här landet.

Vill du veta mer om metoder, kalkning och annat som har med försurning att göra är du välkommen att ringa eller skriva till Movab, Box 300 22, 200 61 Malmö. Telefonnumret är 040-15 50 10 eller 15 70 10.

CEMENTA

KUNSKAP OCH RESURSER

EUROC

Cementa tillhör Euroc, en industri- och handelskoncern som omsätter 5 miljarder och har 8.000 anställda.

FCB COMMUNICATIONS

Slalomsektionen ligger lågt i sin målsättning och avvaktar Hammarbybackens färdigställande

Av rubriken att döma kan man tro att sektionen nästan gått i ide. Men ingenting kan vara felaktigare. Under hösten 1983 bedrevs löp-, styrke- och gymnastikträning i högsta grad. När sedan november och december kom, så genomfördes tre träningsläger på snö. Två förlängda weekendläger i Sälen och ett veckoläger i Klövsjö. På weekendlägren deltog ett femtontal ungdomar med ledare och på veckolägret var det ett tjugofemtal ungdomar som deltog.

• Träningsläger II i Sälen 2—4/12 1983:

Den 1/12 samlades 15 förväntansfulla ungdomar med ledare på T-banestationen vid Liljeholmen för färd till Sälen. Termometern visade 11 grader kallt. Efter 45 minuters paus i Hedemora fortsatte resan i en stjärnklar natt med tända julgranar efter vägen, som fick tankarna att längta till julen.

Men just då var längtan till snön i Transtrandsfjällen större. Väl framme togs parhuset snabbt i besiktning för en stunds sömn.

2/12 väckning 7.15. Rullgardinerna snabbt upp för att konstatera att det var alldeles vitt, tyvärr var det inte snö, utan en kraftig och tjock dimma, som varade i dagarna två. Alla kom dock i alla fall till frukosten i rätt tid och träningen kunde börja. En träning som bestod i grundträning för såväl storslalom som slalom, med runda fina svängar i välpreparerade pister.

Under eftermiddagen ökade liftköerna en aning. Efter midda'n så avslutades kvällen med lite lek och skojande, men det blev tidigt i säng.

Lördagen var vädret detsamma med tät dimma. Nu var även tillströmningen av andra åksugna slalomåkare större, varför liftköerna blev något längre. Det kändes lite segt med skidåkningen. Beroende av snötillgången i Sverige, alla uppsöker ju backar med snökanonanläggningar. Det var även ganska få backar som var igång.

Söndagen blev en fin dag utan dimma och det kändes skönt att kunna se hela backen på en gång. Vi som var morgonpigga kunde innan tillströmningen av folk från alla busslaster kom, få åka några åk och svepa nerför hela pisten i långa härliga svängar. Känslan när vi lämnade Sälenbackarna och packade ihop våra grejer var i alla fall att färdigheten och lägret varit trevligt och lärorikt. Alla ben och armar var hela för hela truppen.

Det kändes även skönt att vara hemma vid Liljeholmen efter 45 mils bilfärd i regn och slask. Nu var det bara att se fram emot veckolägret i Klövsjö vecka 51.

• Träningsverksamheten:

Efter träningslägret vecka 51 i Klövsjö var förhoppningarna att nu skulle intensivträning med portar kunna bedrivas i Hammarbybacken. Men tyvärr så visade det sig att detta inte var genomförbart. Backen var inte i åkbart skick. Den kyla som förekommit runt stockholmstrakten hade förmodligen varit kraftigare i länets norra kommuner. Både Sollentuna och framför allt Täby (sedan i början av december) hade sina backar klara och träningen var i full gång. Här ligger en förklaring varför Täby har så duktiga åkare och att Sollentuna SLK är på stark frammarsch. Men när väl backen blev färdig i mitten på januari så tränades det från måndag till torsdag varje vecka. Vid varje träningstillfälle kan man se ca 30—40 verkligt unga slalomåkare i aktion. Detta hoppas vi skall ge resultat i framtiden, förhoppningsvis den dag då nya backen står klar. Där kommer för övrigt s k lågtryckskanoner att användas vid snötillverkningen. De fungerar även vid mindre kyla (2—3 grader kallt ungefär).

• Tävlingsverksamheten:

Givetvis påverkas tävlingsverksamheten av att inte träningen går att genomföra tillfredsställande. Man måste ju träna för att bli bättre. Detta gäller i hög grad slalom där man inte får bli rädd att gå när pinnarna (se hur pinnarna rycker i världscupstävlingarna). Om man inte tränar vet man ej heller var gränsen går, hur fort man kan och vågar åka för att inte ramla och åka ur banan. Trots träningsmöjligheterna har vissa framgångar nåtts kanske framför allt av våra »äldre« åkare Old Boys.

Tävlingssäsongen inleddes den 6/1 1984. Mats Flodin blev 21:a i Edsåsdalen och Erik Verner 27:a i Almåsa. Övriga resultat vid olika tävlingar fram till den 10/2 blev som följer. Tyvärr är det som alltid svårt att erhålla resultatlistor från alla arrangörer, varför det saknas en hel del resultat.

Framför allt på ungdomssidan saknas nästan alla. Men vid Kalle Anka-tävlingarna i Stockholm har det gått ganska bra. Alla Djurgårdens åkare som ställde upp gick till distriktsfinal. Från denna final gick till Kalle Anka-finalen i Sunne Hanna Moback och Jonas Hellgren. Detta är första gången någon djurgårdare gått ill final på mycket länge. Den senaste var Nils-Åke Sjöberg på den tiden finalerna gick i Duved.

Seniorer. Åre 7/1. 31:a Erik Verner. Storslalom-DM i Älvdalen 22/1, 14:e Erik Verner, 23:a Kurt Carlsson, 24:a Ulf Draggart, Gävle 28/1, 4:a Erik Verner, 44:a Jonas Almqvist, 61:a Kristian Viberg och 72:a Nils Åke Sjöberg. Alby 29/1 11:a Erik Verner, 49:a Christer Pettersson.

Juniorer. Täby 8/1. 16:e Jonas Almqvist, Sollentuna 14/1, 18:e Jonas Almqvist. Storslalom-DM, Älvdalen 21/1. 43:a Kristian Viberg, 45:a Jonas Almqvist, 53:a Nils Åke Sjöberg. DM-slalom 24/1. 30:e Kristian Viberg.

Ungdom. Storslalom, Älvdalen 21—22/1. 14—15 år. 46:a Fredrik Moback 49:a Jon Dahlqvist. 12-13 år 28:a Johan Wassdahl, 38:a Rickard Krona.

Old Boys. Storslalom-DM Älvdlen 21/1 Herrar 30—40 år 1:a Benny Lindberg, 2:a Kurt Carlsson, 3:a Ulf Draggart, 4:a Gunnar Bergström, 7:a Anders Helgren, 15:e Per Arne Hellgren. Lag 1:a DIF och 3:a DIF Herrar 40-50 år, 12:a Bertil Englund, 13:e Lars Moback. Herrar över 50 år 4:a Lars-Erik Pettersson. Resultatlistor från slalom för Old Boys föreligger inte, men även här blev framgångarna stora. H 30-40 1:a Lars Östlund, 2:a Kurt Carlson och lagseger. H 40-50: 1:a Jan Hansson. H över 50 år 6:a Roland Östlund, 8:a Lars-Erik Pettersson och även här lagseger.

LARS GÖRAN ERIKSSON
Ledare

Vi renoverar Din villa, fastighet
till priser som passar Din plånbok.
20-års yrkeserfarenhet

OC-bygg

Box 289, 181 02 Lidingö
Tel. 08-766 54 91, 0753-545 65

1:st class

BAUER
SKATES
—
KOHO
EQUIPMENT — STICKS

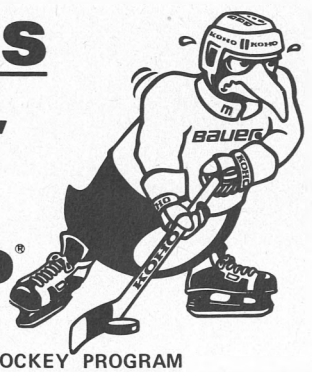

MARKNADENS MEST KOMPLETTA HOCKEY PROGRAM

arne roos sport ab
Box 723 801 27 GÄVLE Tel 026/10 01 10
Box 123 172 23 SUNDBYBERG Tel 08/98 82 75

Succe för Ann-Marie

Ann-Marie Söderholm, Djurgårdens IF, gjorde en sensationellt god insats i Banska Bystrica i Tjeckoslovakien.

På figurerna kom hon fyra. Växelvändningen gjordes med helt rena och djupa vändningar och skärombyte omvänd trea var ännu bättre och på denna figur placerade hon sig som tvåa av de 24 deltagarna. Öglan gick något sämre, men genomfördes med en fin flytande grundteknik.

På kortprogrammet och friåkningen blev resultatet lite sämre med placeringar 11 och 13. Trots att Ann-Marie genomförde sina program utan några större missar kunde hon här inte hävda sig bland de tio främsta. Resultatet kan inte tillskrivas bristande teknik, utan hade helt enkelt sin grund i att program och koreografi inte fyller måttet i internationella sammanhang.

• Skillnad

Om Ann-Marie fortsättningsvis skall kunna hävda sig internationellt på friåkningssidan, krävs det en helt annan känsla för koreografi och uttryck. Det är skillnad på att tävla mot Carlo Fassis adepter och att tävla på hemmaplans lite mer amatörmässiga nivå. Ann-Marie har mycket goda förutsättningar och det är bara att gratulera henne till den nionde placering som hon erhöll totalt.

Hennes tränare, Hans Lindh, har åter visat att han har en stor förmåga och gedigen kunskap som tränare och kan bygga upp tekniskt kunniga åkare. Förhoppningsvis kan Ann-Marie också få hjälp med att arbeta mer med koreografin så hon får en riktig chans att maximalt utveckla sin talang.

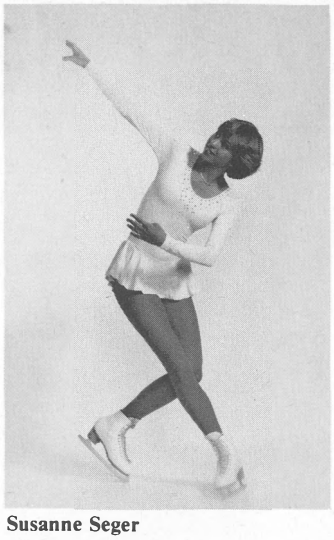

Susanne Seger

• Jane vann

Tävlingen vanns av Jane Sjödin, USA, som vann figurerna och kortprogrammet och blev trea på friåkningen. Friåkningen vanns av ryskan Grachoben med ett suveränt program; smakfullt, elegant och genomarbetat. 18 nationer hade kommit till tävlingarna.

BJÖRN ELWIN
Domare

Resultat:
BANSKA BYSTRICA, Tjeckoslovakien
7—20/11 1983 Jun flickor:

1) Jana Sjödin, USA 4,4, 2) Ingrid Karl, FRG 6,4, 3) Inga Gauter, GDR 9,6, 4) Vladislav Grachoven, USSR 11,0, 5) Paola Tosi, Italien 12,5, 6) Zeljka Cizmesija, Jugoslavien 14,8, 7) Iveta Voralova, CSSR 19,0, 8) Samantha O'Hanlon, Storbritannien 19,8, 9) Ann-Marie Söderholm, Sverige 19,8, 10) Susan Knott, Storbritannien 21,6;

11) Alena Stachova, CSSR 22,4, 12) Ekaterina Liubimova, USSR 23,6, 13) Jana Petruskova, CSSR 24,6, 14) Christine Dekitsch, Österrike 25,2, 15) Diana Bachofen, Schweiz 25,6, 16) Katarina Stefancova, CSSR 29,0, 17) Marilyn Metzner, Australien 29,2, 18) Monika Blahakova, CSSR 31,8, 19) Kristien Dejonghe, Belgien 35,0, 20) Viebecke Sørensen, Norge 36,2;

21) Izabela Lecka, Polen 43,0, 22) Rita Barath, Ungern 43,8, 23) Zornitza Karamihova, Bulgarien 45,8, 24) Biliana Pironkova, do 46,2.

Jag vill börja med att återge en uppsats som Susanne själv skrev när hon var sju år, 1973.

• EN SJUÅRINGS DRÖM. . .

»Jag heter Susanne och är sju år. Jag var mycket liten när jag fick följa med till Isstadion och titta på min kusin och hennes kamrater när de tränade. När jag fyllde två år fick jag en balettdräkt och så satte det »stora skridskoåkandet« igång hemma på stora rumsgolvet. Jag tränade hopp och piruetter tills mamma fick snurren. Så fick jag låna ett par fina skridskor och tänkte att: nu skall jag göra alla mina fina konster på isen. Och nog blev det piruetter — men mest liggpiruetter. Men strunt den som ger sig, för man ramlar ju fyra gånger av fem.

När jag var 4 ½ år tyckte mamma att vi skulle se om jag var tillräckligt duktig för att gå in i en klubb och få träning som de stora flickorna. Gissa om det kändes märkvärdigt när man fick gå till sin första riktiga klubbträning, fick vara med de stora flickorna i »kläomrummet« och sedan gå ut på isen. Jag visste inte till mig av lycka. Och när jag fick min första riktiga skridskoklänning så kände jag mig jättefin, nästan som en prinsessa.

Jag tränar så ofta jag kan få och hinner. Jag tycker alltid att det är lika kul. Ett par gånger i veckan tränar jag balett också, för att få fin hållning och kunna göra vackra rörelser på isen. Hemma försöker jag träna in nya hopp. Man får öva mycket, men oj vad lycklig man blir när det lyckas. I somras började jag träna Axel och fick hjälp av min polska tränare. Om jag klarade den innan jag fyllde sju år skulle jag få en slant. Jag hoppade och hoppade, hemma på golvet, på isen och överallt där jag kom åt. Och så . . . i december . . . strax innan jag skulle fylla sju . . . så gick den plötsligt. Oj, vad härligt det var!

Att åka figurer är också roligt, fast de stora säger att jag har svårt att koncentrera mig. »Det blir nog bättre när du kommer över fnissåldern«, säger mamma. Nu skall jag verkligen visa att jag **kan.**

Jag hoppas att få åka på skridskoläger på somrarna. Jag var i Södertälje i somras. Jag vill träffa mina gamla kompisar igen och så vill jag träffa nya också. Skridskor och balett är det bästa jag vet och jag hoppas få hålla på tills jag blir en skridskoprinsessa på riktigt.

SUSANNE, sju år«

Idag är Susanne 17 år och det är 10 år sedan hon skrev ner dessa tankar. Och idag är Susanne en skridskoprinsessa på riktigt. Tillhör de bättre i landet. Och fortfarande är konståkning lika roligt. Men nu är det inte alltid på lek längre. Det ställs stora krav på Susanne och hon tränar så gott som varje dag under året. I flera timmar varje gång. Förra året vann Susanne både JSM och JNM som sistaårsjunior. I år tävlar Susanne som senior och vid årets Svenska Mästerskap placerade hon sig som nummer 5. Kommande år vill Susanne vara med och slåss om topplaceringarna vid SM. Men hon har inte lika mycket is att träna på som en del av sina kamrater ute i landet. Kan någon hjälpa henne och hennes djurgårdskamrater att lösa det problemet. Konståkning är en tekniksport som kräver mycket av sin »man«. Susanne klarar kraven, är träningsvillig och kommer att gå långt om hon får tillräckligt med is under fötterna.

»GIO«

Resultat:

SVENSKA MÄSTERSKAPEN i konståkning 1983 i Piteå 9—11/12 1983

Seniorer damer:
1) Catarina Lindgren, Piteå KK 2,0, 2) Lotta Falkenbäck, IFK Helsingborg 6,0, 3) Karin Starzmann, Skövde KK 7,0, 4) Maria Bergqvist, Göteborgs KK 8,2, 5) Susanne Seger, Djurgårdens IF 9,2, 6) Hélène Persson, Stockholms ASK 11,4, 7) Lena Jonasson, Djurgårdens IF 14,0, 8) Helena Lidholm, Lidköpings KK 15,2, 9) Carina Jönsson, GF Idrott 20,0, 10) Sofie Johansson, Vänersborgs KK 20,4, 11) Catharina Kulle, Malmö KK 21,2, 12) Katarina Andersson, Vänersborgs KK 21,4.

Seniorer herrar:
1) Lars Åkesson, Malmö KK 2,0, 2) Peter Johansson, Mariestads KK 4,0.

SUPERMANNEN PÅ PLAN — SIST

Icing

Linjedomaren markerar med korsade armar framför bröstet.

Hakning

(hooking). Upphakning av motspelaren med klubban. Domaren markerar med sina händer i en hakningsrörelse mot kroppen.

Boarding

Uttryck för »våldsam tackling mot sargen«. Domaren slår med knytnäven mot andra handens handflata.

Har du nå'n gång funderat på hur det skulle vara att döma en hockeymatch. Att före matchen kolla av bana och att målen är i ordning — att jobba hela matchen (här är det ingen avbytare) och att ha kravet på sig att se precis allt. Vara millimeterrättvis och oavsett hur man dömer, så busvisslar ena hälften av publiken.

Det är ett tufft jobb — ishockeydomarens uppgift. Första domarens uppgift. Första förutsättningen för att hockeypublik och domare skall förstå varandra är att man talar samma språk.

Här kommer en lektion i de tecken

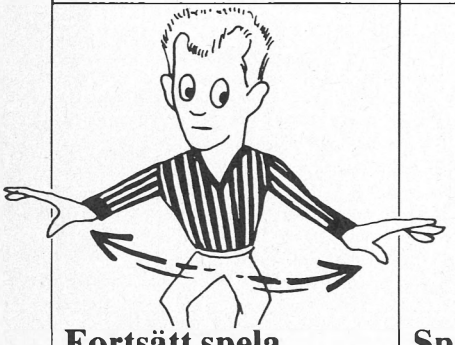

Fortsätt spela

(wash out). Tveksamhet som inte föranleder avblåsning — samma tecken vid bortdömt mål. Domaren markerar genom att slå ut med händerna — handflatorna nedåt.

Spearing

Uttryck för stöt med klubbbladet mot en motspelare. Domaren markerar med en stötande rörelse med händerna.

Fasthållning

(holding). Domaren markerar genom att hålla med ena handen om sin andra handled.

Armbågstackling

(elbowing). Här markerar domaren genom att slå med handen mot sin armbåge.

Straffslag

(penalty shot). Domaren markerar genom korsade armar ovanför huvudet.

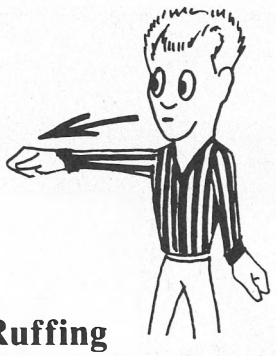

Ruffing

(roughing) — d v s där spelare använt handen mot spelare. Domaren markerar straffet genom att sträcka ut en knuten hand framför sig.

Charging

Straff för otillåten tackling. Domaren låter sina händer rotera framför bröstet.

Slashing

Straff för slag med klubban mot motspelare. Domaren markerar med att slå med handen över andra handleden.

SOM ÄR FÖRST UT!

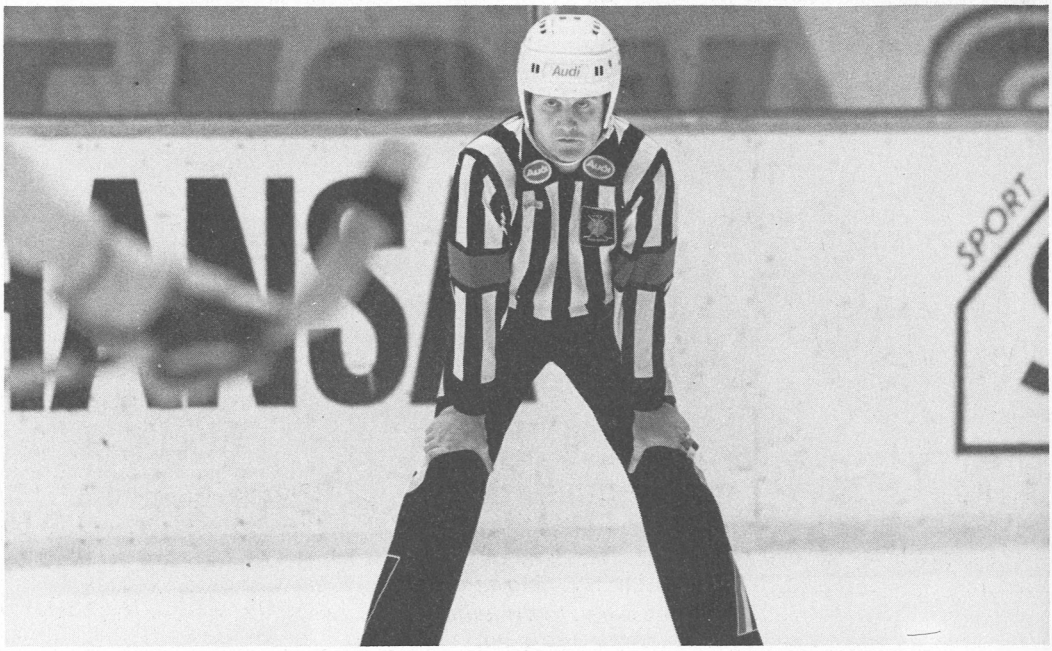

som domaren använder under matchen. Lär dig dem, så har du ännu mer behållning av nästa besök på Hovet.

Teamet som leder hockeymatchen består av:
HUVUDDOMARE
Det är han som leder matchen.

LINJEDOMARE
Två st som har som huvuduppgift att bevaka offside, icing m m.

MÅLDOMARE
En bakom vardera målet — skall tända röda lampan när pucken passerat mållinjen.

Tripping

Straff för fällning av motspelare — oftast med klubban. Domaren slår höger hand över höger underben.

Hög klubba

(high stick). Domaren markerar genom att båda armarna föres uppåt — som om han höll en klubba.

Missconduct

Term för osportsligt uppträdande. Domaren gör tecknet »höfter fäst« vänd mot den felande.

Avvakt. avblåsning

Domaren sträcker ena armen rakt upp — och pekar sedan på felande spelare.

Buttending

Term för tackling med skaftets överdel mot motspelare. Domaren markerar genom att böjda armar föres ovanför varandra.

Matchstraff

Utvisning resten av matchtiden. Domaren markerar genom att ena handen föres ovanför huvudet.

Interference

Term för bestraffning för tackling av icke puckförande spelare. Domaren håller armarna korsade framför bröstet.

Crosschecking

Uttryck för tackling med klubban som tillhygge. Domaren markerar genom att hålla händerna framför bröstet — precis som han höll en klubba.

IN MEMORIAM

Curt Berggrén

En orienterare och klubbmästare har lämnat kamratkretsen. Vid Curt Berggréns jordfästning i Essinge kyrka sjöng vi psalmen »Var jag går i skogar, berg och dalar. . .«. Den psalmen passar bra in i en orienterares liv.

Curt kom till orienteringen under kriget då folkspänsten var ett måste. År 1947 blev han klubbmästare i knivskarp konkurrens. Han ägnade sin sport och Djurgårdens IF en mycket stor del av sin fritid. Han var under många år sektionens kassör och under 15 år revisor för huvudstyrelsens förvaltning.

Jag har många gånger konstaterat att Curt hade en mycket stor arbetskapacitet. Vid sidan av sitt jobb på Skattehuset tjänstgjorde han också som chef för andra kammarens kansli. Under dessa år hann han även med att avlägga studentexamen. En bedrift som bevisar vad denne man kunde och ville.

Men trots alla tidskrävande uppgifter och föreningsarbete hade han också tid över för sina många vänner. Vi saknar hans livsbejakande skratt och varma personlighet.

STIG HAMMAR

STIG HAMMAR
— pigg orienteringsveteran som firar 70

Den 11 mars uppnår orienterings- och skidfantasten Stig Hammar den aktningsvärda åldern av 70 år.

Denne från värmlandsskogarna komne idrottsprofil är fortfarande aktiv inom vår förening som ledare och pådrivare i orienteringssektionen.

1929 kom han med i DIF efter förflyttning till huvudstaden. Sedan dess har han varit vår förening trogen och som aktiv utövat skidsport och orientering. I den senare grenen av elitklass med många framgångar i såväl budkavle som individieullt.

Vi på redaktionen och övriga djurgårdare lyfter på hatten för denne trotjänare och skogskarl.

Lill-Byss suverän segrare

Orienterarna har nu sin vintersäsong bakom sig. Vår ordförande Lill-Byss Hansson vann både Stugloppet, som vi alltid kör kring orienterarnas andra bastu-stuga »Birka-Stugan« vid Väsjön, och sedan vårt KM som vi klarade av vid Dommarudden.

Det är alltid lika beklagligt att det ges så dålig information om snöläget runt sta'n vid dessa förhållandevis snöfattiga vintrar, som vi haft de sista åren.

Kommer man väl ut i terrängen finns alltid tillräckligt bra med den vita varan, som t ex vid våra två februaritävlingar. Vi måste till nästa vinter organisera telefonservice om snöläget!

Svagt årsmöte i år — men det skall bli bättre nästa år

Vårt årsmöte var dåligt besökt — tyvärr — och trots bra filmprogram och bra möteslokal i »Brygghuset« på Norrtullsgatan. Denna lokal tycker vi ligger bra till för vårt »upptagningsområde«. Vi siktar ju på att nå kontakt med skolorna i innerstaden och då särskilt norr om Söder!

Hoppas nu att vi kan genomföra våra värvningsplaner bland skolungdomen, och om vi lyckas så lovar vi att det skall bli ett betydligt bättre besökt årsmöte kommande år.

Vi hoppas också på lite hjälp från klubbkamraterna inom andra sektioner — träffar ni på ungdomar som vill ha kontakt med skogssporten, så ring eller skriv till vår sekreterare Bertil Wiström, Båtholmsbacken 2, 127 42 SKÄRHOLMEN, tel 710 49 02, arb 49 28 50.

KOM MED I ORIENTERINGS-SEKTIONENS NYSATSNING.

AB BLOMSTERHANDELN

TELEFONER
33 58 69
32 54 13

FLORA
RYLANDER

POSTGIRO
15 40 12-9
BANKGIRO
295-8627

UPPLANDSGATAN 35 - 113 28 STOCKHOLM

SVENSKA ISHOCKEYFÖRBUNDET, STOCKHOLMS ISHOCKEYFÖRBUND OCH DJURGÅRDENS IF ÄR NÖJDA KUNDER HOS OSS.
PASSA PÅ ÄVEN DU!

interflora

BJÖRN RYLANDER
lagledare för året.

11 djurgårdare i Sarajevo-OS

Hela 11 st djurgårdare deltog i Sarajevo-OS. Förutom den svenske hockeyspelaren och fanbäraren Mats Waltin deltog Rolf Riddervall, Michael Thelvén, Håkan Eriksson, Tommy Mörth, Håkan Södergren, Jens Öhling i det Tre Kronor som till slut fick en bronsmedalj. Vid sidan av hockeyspelarna hade vi från DIF med bobåkarna Carl-Erik Eriksson (som om vi inte minns fel var Sveriges fanbärare i förra vinter-OS), Tommy Johansson, Nils Stefansson och Ulf Åkerblom.

Hur har det varit med DIF-deltagare i tidigare OS? Klart är ju att Carl-Erik »Jätten« Eriksson och DIF:s bobåkare prenumererat på deltagande i de fem föregående OS-tävlingarna och att DIF:s fäktningssektion haft deltagare i flera OS. Kan någon av läsarna kanske hjälpa oss med fler namn på tidigare OS-deltagare från Djurgårdens IF?

»Jätten« bara 21:a i Sarajevo-OS

Det gick inte så bra för Djurgårn's bobåkare Carl Erik »Jätten« Eriksson och hans manskap i OS. En 21:a placering blev slutresultatet i 4-mannaboben där de omöjliga östtyskarna vann dubbelt.

Förutom Carl-Erik utgjorde Tommy Johansson, Ulf Åkerblom och Nils Stefansson besättningen i DIF:s och därmed Sveriges lag. Placeringen var väl något av en besvikelse då man före spelen optimistiskt hade hoppats på en placering bland de 12—15 bästa. Troligtvis var detta den sista stora tävlingen för Djurgårn's bobsektion eftersom den drivande kraften i form av »Jätten« Eriksson redan före OS beslutat sig för att detta skulle bli hans sista säsong och då några påläggskalvar finns inom sektionen så ser det mörkt ut. Om nu verkligen Carl-Erik slutar så får vi från Djurgårdens sida tacka honom för en lång och intensiv tävlingskarriär. En verklig DIF-profil slutar därigenom.

Olympisk fanbärare

— skall det bli en Djurgårdstradition? Här står han vår Waltin efter den pampiga invigningen av OS i Sarajevo. Sist det begav sig, alltså i Lake Placid, USA för fyra år sedan var det vår bobbåkande Carl-Erik »Jätten« Eriksson som anförtrotts detta hedersuppdrag. Självklart är vi stolta över våra två medlemmar och vi har inget emot att det blir något av tradition, detta med Djurgårdare som OS-fanbärare.

Hos Sveriges effektivaste inkassobyrå...

JJB:s datorbaserade inkassosystem (som vi själva utvecklat) representerar en effektivitet som är helt unik i Sverige – för att inte säga i hela världen.
En snabb, effektiv och personlig handläggning av närmare 200.000 ärenden om året, resulterar i att 9 av 10 betalar!
Vår direktredovisning innebär att vi redovisar Dina pengar samma dag vi erhåller dem, specificerat i kapital och ränta.
Andra tjänster är bl a inkassoreskontra och statistik över avslutade ärenden.
Gör som tusentals andra nöjda kunder – vänd dig till JJB Inkasso med dina inkassouppdrag!

...får du pengarna snabbt!

jjb inkasso
08-16 01 00

(Nummer 12, Peter Nilsson)

Vår kanske jämnaste spelare denna säsong. Gör aldrig en dålig match. Blixtrar ibland till med både två och tre mål i en och samma match. Tycker själv att just jämnheten är hans främsta styrka. Nummer 12 Peter Nilsson, 21-årig Farsta-grabb, är en lirare som alltid gör sitt bästa.

Peter kom denna säsong från Hammarby, där han för övrigt fått sin hockey-uppfostran. Som yngre fuskade Peter med både fotboll och tennis, men det visade sig snart att hockey var hans sport. Framgångarna lät inte heller vänta på sig. Peter representerade Stockholm i TV-pucken i två år. Första året nådde hans lag semifinalplats, för att året därpå stå som slutsegrare. Han har spelat i såväl pojk- som juniorlandslag och blev förra året uttagen till Vikingarna, men en knäskada satte stopp för Peters deltagande.

• Tufft liv

Det är ett tufft liv våra hockey-krigare lever när seriespelet pågår. Eller vad sägs om fyra ispass/vecka samt matcher söndag och torsdag. Mellan ispassen och det flitiga matchandet, upptas mycken tid av resor, med såväl buss som flyg. Hur kopplar man av under resorna? Musik, en bra videofilm eller en spännande bok från Leif Boorks bokklubb skingrar tankarna från ishockey.

Att Peter just valde Djurgården hade flera orsaker. Peter tycker att Djurgården är en mycket välskött klubb med fina hockeytraditioner, man har Leif Boork som tränare och Peter ville spela i elitserien för ett stockholmslag. Elitseriespel är ett måste om det skall finnas en möjlighet att realisera framtidsplanerna landslagsspel och ett eventuellt framtida proffskontrakt.

• Gör »lumpen«

F n gör Peter sin värnplikt i Tullinge söder om Stockholm. Bra befäl och närheten till Stockholm har bidragit till att Peter har kunnat hålla sin fina form. Det har aldrig varit problem att få permission för matcher och träning.

Efter juluppehållet har vårt stolta hockeylag tappat en del av det fina försprång man spelade ihop i höstas. Konkurrenterna kryper allt närmare. Går laget till slutspel? Jajamensan säger Peter med tillförsikt. Under OS-uppehållet håller laget igång som vanligt. Luckorna efter OS-spelarna fylls upp med duktiga juniorer. Ett par tuffa träningsmatcher är också inplanerade. Såväl Frölunda som Färjestad står på programmet.

Vi håller tummarna för Peter och hela laget i kampen om slutspelsplatserna.

TOM AGNBLAD

Foto: Åke Malmström

VAD DU ÄN TYCKER. DN.

Ring 22 24 40, riks 08-22 23 00 för prenumeration.

PAPER♥MATE

Unik pump-patron.
Skriver i alla lägen.
Finns i souvenir kiosken!

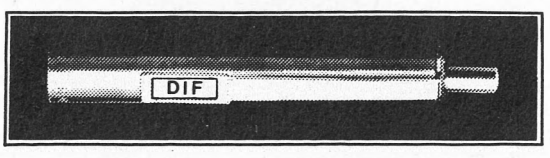

Gillette Sverige AB

Still going strong...

Låt mig få presentera vår sekreterare, Alice Sandström.

Det är inte vilken sekreterare som helst.

Hon har varit expeditionsföreståndare och kassaförvaltare på Svenska Pistolskytteförbundet i inte mindre än 33 år. Och på tal om idella uppdrag. . . kassaförvaltare i Boo Lottakår ända sedan 1948. Låt oss buga!

Och nu har vi turen att ha henne i vår sektion i Djurgården.

Alice är en välkänd profil för oss som sysslat med konståkning i många år. För mer nytillkomna medlemmar däremot är Alice ett nytt ansikte. Alice har nämligen varit sekreterare en gång tidigare i konståkningssektionen. Det var åren 1971—1974 under Ulf Örnmarkers ledning.

Sedan dess har vi tjatat och tjatat för att få Alice tillbaka till vår verksamhet. Men jobbet, hemmet och Boo Lottakår tog för mycket tid i anspråk, så det blev nobben i många år. Nu har gudskelov Alice uppnått pensionsåldern (det kan man minsann inte tro, men det lär vara sant) och då blev det litet tid över och hon föll till föga. Vilket vi tackar för.

• TV:n tände intresset

Hur kom då Alice i kontakt med sporten konståkning? Jo, det var ju så vackert att se på TV. Och så behövde dottern Anne något att göra på sportloven. Och så gick Anne inåt med tårna när hon var liten och Alice tänkte i sitt stilla sinne att hårda skridskor som inte pekade annat än rakt fram skulle väl vara bra.

Året var 1966. Alice ringde till Svenska Konståkningsförbundet som rekommenderade Djurgårdens IF som en klubb med ordning och reda i. Och med en fin konståkningssektion. På sportlovet annonserades om is på Mälarhöjdens IP. Men ack, isen gick inte att åka på. Men Anne ville prova på konståkning, så Alice styrde kosan med henne till Söderstadion istället. Och då blev det fart. Anne uttogs som talang och fick träna på Isstadion efter en tid. Anne blev nu en framgångsrik djurgårdsflicka under åren 1967—1976. Hon blev tvåa på JSM, fick delta i Nordiska Mästerskap, tävlade i Leningrad samt i förolympiska tävlingar i Innsbruck. Tyvärr slutade Anne som så många andra alltför tidigt med konståkning. Numera utbildar Anne sig till domare. Dessutom är hon NYGIFT MED SÖREN. Severin är Alice man. Han har troget funnits i bakgrunden hela tiden och piggat upp de flesta av oss med sina glada skratt. Han är värd en särskild eloge.

• Ovanligt positiv

Det bästa med Alice är hennes förmåga att leda på ett genomtänkt, fint och förtroendefullt sätt. Hon är en ovanligt positiv och klarsynt människa med stor förmåga att se saker ur olika vinklar och med detta som utgångspunkt vara med och fatta kloka beslut. Och så säger hon ofta: Tänk så roligt det är att få arbeta med ungdomar igen.

Jag frågade Alice vad hon önskar sig mest av konståkningen i DIF inför framtiden. »MERA IS och BÄTTRE TIDER« är min högsta önskan svarade hon. »Samt fler ungdomar till sporten, även pojkar«. Alice anser att konståkning fostrar sina adepter till fria, fina ungdomar. De lär sig disciplin och får därmed många fördelar i det civila livet. Ex klarar de proven i livets skola väldigt fint. De har ju fostrats individuellt och är vana vid att endast ha sig själva att lita till. Med dessa minnesvärda ord på vägen till er ungdomar, slutar jag här min presentation av allas vår Alice.

GERTRUD OLSSON

det händer i LÄNNA

ELIS
BROBERGS
BYGGMARKNAD

NYNASVAGEN – LANNA (straxt före Handen)
ADRESS: GAMLA NYNASVAGEN 566, 142 00 TRÅNGSUND
TEL. VX 771 02 00
Oppet: Mänd. 7–19. Tisd. – fred. 7–17. Lörd. 9–14.

Avtagsvag LANNA LISSMA.
2 mil motorvag från
Johanneshov Isstadion.

Beställ av våra DIF-Souvenirer!

15:— Askfat med DIF-märke.
65:— Badhandduk i frotté, 55 × 145 cm. Text: En djurgårdare kastar inte in handduken.
10:— Bildekal, 110 mm DIF-märke, in- eller utsides montering.
15:— Bildekal, 175 mm, DIF-märke, endast insides montering.
5:— Brevmärken, 25 pack. Text: Jag stöder Djurgår'n.
7:— Broderat kavajmärke, 30 mm DIF.
10:— Broderat kavajmärke, 45 mm DIF.
16:— Broderat kavajmärke, 75 mm DIF eller supporters.
16:— Broderat kavajmärke, 70 × 90 mm. Text: Mesta mästarna och hockeyspelare.
10:— Cigarrettändare. Text: Mesta mästarna och hockeyspelare.
115:— Collegetröja, vit. Text: Mesta mästarna och DIF-märke, 4 år till XL.
40:— DIF klubbnål i silver.
50:— Djurgårdsdocka, stickad.
60:— Flagga med DIF-märke samt lagerkrans. Ljusblå botten, 70 × 90 cm.
25:— Glasunderlägg, exklusive i konstläder och kork, 4-pack.
30:— Glasunderlägg, plast, gula-röda-blå, 6-pack.
20:— Grammofonskiva, EP med djurgårdslåtar.
18:— Haklapp med DIF-märke. Text: Född djurgårdare. Blått eller rött kantband.
40:— Halsduk, vävd. Ljusblå—mörkblå. Djurgår'n fotboll.
17:— Halskedja med DIF-märke eller supporteremblem.
110:— ID-bricka med DIF-märke samt halskedja i silver.
135:— Jubileumstallrik, DIF 90 år. Motiv: Bågspännaren. OBS! DIF:s första klubbmärke.
22:— Keps, röd. Ställbar storlek. Text: Mesta mästarna.
35:— Keps, Djurgår'n fotboll. Ljusblå — mörkblå.
320:— Klubbjacka. Storlek: 140—170 cl samt 48 till 56.
4:— Knappmärken. Div II eller DIF så klart eller SM 1983 hockey.
12:— Kom ihåg klämma. Text: Djurgår'n nyper till igen.
35:— Livrem med mässingspänne. Gul—röd—blå-randig.
7:— Mascot med text: Djurgår'n igen. . .
25:— Mugg, vit porslin. Med DIF-märke samt årtal 1891.
6:— Nyckelring: Fotbollspelare.
9:— Nyckelring: DIF-märke.
15:— Nyckelring: Hockeyspelare.
12:— Pannband i djurgårdsfärger.
8:— Penna med text: Djurgår'n så klart.
15:— Penna med halssnodd och DIF-märke.
40:— Plakett med DIF-märke, helgjuten mässing eller på träplatta.
10:— Rosett för väggmontering med DIF-märke, diam 21 cm.
15:— Scarvs i röd siden. Text: Djurgår'n igen.
30:— Schalett, blårand med DIF-märke, 70 × 70 cm, siden.
35:— Sparbössa: Kalle Anka i fotbollsdress.
25:— Standar, vit med DIF-märke.
12:— Streamers för bakruta. Text: DIF igen — Tuta if you love — DIF wroom.
20:— Streamers för bakruta. Text: Djurgår'n mesta mästarna elva hockeyguld.
17:— Svettband för handled i djurgårdsfärger.
50:— T-shirt, vit med DIF-märke och lagerkrans. Storlek 0 till 7.
300:— Träningsoverall i vindpoplin. Storlek 2 till 7.
15:— Tändstickor, 10-pack med text: Jag är heltänd på Djurgår'n.
17:— Vimpel, dubbelsidig, mini eller DIF neutral, samt Hockey-SM 1983 med alla årtal.
5:— Väskmärke, DIF eller supportermärke.
30:— Ölsejdel med DIF-märke samt årtal 1891.
60:— Öronringar i silver med DIF-märke.
125:— Profiltallrikar ur samlarseriern. No 1 = Tumba, no 2 = Knivsta. No 3 — Olle Tandberg.

Rekvireras genom: DIF Souvenirbutik, Stockholmsv 60 C,
181 42 Lidingö
Tel: Mån—fredag kl 15—18, 08 - 765 50 38

Dags att röra på sej!

Ge kroppen en genomkörare minst en gång i veckan. Det gör gott för både kropp och själ.

Satsar du på inomhussporter eller jogging, har Nokia skorna för dig. Alla framtagna för att klara krav på elitidrottsnivå och med garanterad köptrygghet vad gäller hantverket.

NOKIA HELLAS
Tuff sport- och fritidssko i mocka. Används bl a i handboll av Djurgårdens herrar och Polisens damer. Riktig allroundsko.
Storlekar: 34–45.
Färger: vit, silvergrå och marinblå.

Kraftiga gumminabbar ger perfekt grepp.

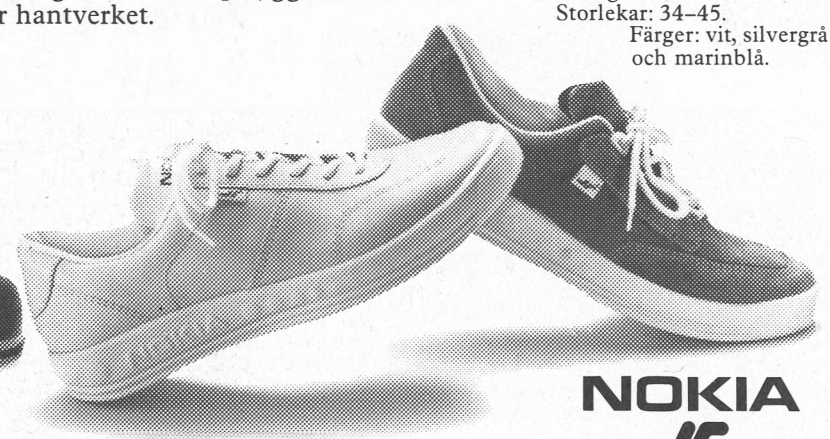

NOKIA TRIMMI
Joggingstöveln för dig som vill ut och röra på dig trots regn och rusk. Spännrem på skaften håller stövlarna ordentligt på plats, kraftiga gumminabbar ger perfekt grepp. Dubbar finns som extra tillbehör. Reflexband. Storlekar: 36–46. Färger: grön resp blå-vit.

NOKIA MARATON
Snygg sport- och fritidssko i äkta läder. Används bl a inom Djurgårdens och Polisens idrottssektioner. Speciellt populär som tennissko.
Storlekar: 34–45. Färger: vit resp marinblå.

NOKIA

Handgjorda i Finland för svenska fötter

NOKIA AB, Skodivisionen. Tel: 08-744 75 00.
Säljs i välsorterade varuhus samt sport- och skofackhandeln.

PROFILEN

GÖREL HYDÉN
Driftig ledare inom konståkningssektionen frågas ut av Olle Larsson

Entusiasm, kunnighet, framsynthet och en okuvlig tro på konståkningssporten präglar denna konståkningsvirtuos som nu valts att stå i spetsen för Djurgårdens framgångsrika konståkningssektion.

Om hon nu inte direkt kan sägas vara född på konståkningsovalen, så kom hon i ganska unga år i kontakt med denna legendomsusade idrottsaktivitet.

1955, vill hon minnas att det mer eller mindre blev allvar med satsningen på konståkning. En viss känsla för skridskoåkning i kombination med envishet och ambition gjorde att hon relativt snabbt nådde framgångar i tävlingssammanhang.

Upptäckt av världsmästare

Upptakten skedde i Stockholms Allm Skridskoklubb, men 1963 gick hon tillsammans med några andra över till DIF:s konståkningssektion som då hade stor och livlig aktivitet. Där fanns också en tränare som fått upp ögonen för Görels talang. Gundi Johansson (»Lill-Lulles fru) världsmästare 1954 och duktig instruktör. Även mamma Ulla var under denna period verksam som ledare inom konståkningssektionen.

Därmed var den verkliga hårdsatsningen i full gång med isträning nio månader per år och ett flertal träningsläger utomlands (Polen och Västtyskland) under längre skollov. Görel kom upp i den svenska eliten och nådde flera fina placeringar vid SM med silvermedaljer 1965 och 1966 som främsta meriter. Det var en härlig tid, fylld av berikande upplevelser såväl under träning och tävling som på fritiden minns Görel eller »Tuffsi« som hon ofta kallades.

— Visst var det jobbigt och många gånger tungt under långa och hårda träningspass, men jag var så intresserad och involverad av sporten, så man hade överseende med det mesta och förmåga att underkasta sig de ständiga inlärningsmomenten och tekniktäningen.

— Jag kan se samma vilja och inlevelse bland dagens unga åkare inom vår sektion. Deras ambition och målsättning ligger mycket högt och man får nästan stoppa deras stora entusiasm.

För tidig specialicering

Samtalet för oss osökt in på den alltid lika aktuella frågan: Tränar vi våra ungdomar för hårt och ensidigt i allt för unga år?

— Personligen tror jag att många är för ensidigt inriktade på konståkningen. Jag tror också att man från början skall ägna sig åt mera allmän idrottsaktivitet således pröva på olika grenar. Självklart skall där ingå skridskoåkning, men då med betoning på skridskoåkning på det traditionella viset så att man lär sig grunderna för att sedan övergå till den mer avancerade konståkningsträningen.

— Våra aktiva skulle också behöva en mer omväxlande och stimulerande träning, där exempelvis jazzbalett och gymnastik borde ingå som en form av regelbunden delträning. Detta inte minst då vi har sådan brist på istider, så allt nästan måste stressas fram för att hinnas med.

Och så detta med istider

Talar man om förutsättningar och tillgång på istider blir blicken mörk och spänd i det annars så runda och vänliga ansiktet.

— Om någon utanför vår sektion kunde förstå hur mycket tid som går åt för att ordna och planera med dessa istider. Denna säsong har vi fått mindre träningstider än tidigare och de tider vi får ligger mellan 14.00—16.00 på Stora Mossen och Hovets träningshall. Under de tiderna är det inte många som är lediga vare sig av aktiva eller tränare.

— Vi försöker dock göra bästa möjliga av vår situation och tack vare lojala tränare och ungdomar så fungerar det. Tiderna utnyttjas maximalt och alla som vill vara med får tillgång till is och tränare efter vissa schema.

— Vi har även utomhusträning i Vårberg och där har vi ett 35-tal elever i olika ungdomsgrupper.

Lika roligt arbeta som ledare

Efter 12 års aktivt tävlande tvingades Görel mer eller mindre att sluta efter en till synes enkel men långvarig skada. Men kärleken till sporten gjorde att hon startade en ny karriär och nu som ledare. Instruktörs- och ledaruppgifter förde henne så småningom till en plats i Sv Konståkningsförbundets styrelse. Som förbundsledamot kom hon i första hand att arbeta med utbildnings- och domarfrågor.

— Utbildningsfrågorna anser jag vara oerhört viktiga inom idrottsverksamheten. Våra tränare på alla nivåer är grunden till framgång och sportens utveckling. Deras kunskaper måste ligga på topp och ständigt vidareutvecklas och förbättras. De besitter också ett mycket stort inflytande på våra aktiva som måste skolas till medvetna idrottsutövare som delvis själva kan planera sin tränings- och tävlingsverksamhet. Träningen måste också ge dem kännedom om kroppens funktion och möjlighet att med rätt teknik förbättra prestationen under tävling. Förberedelserna inför tävlingar och uppvisningar är också en viktig fråga och där har jag en känsla av att vi ligger efter i jämförelse med andra idrotter.

Att vara domare inom konståkningen kan väl inte vara det roligaste efter alla busvisslingar mot domsluten som man hör i TV-sändningarna?

— Jo, den funktionärsuppgiften har verkligen gett mig mycket under senare år. Där får jag möjlighet att följa de olika åkarnas utveckling och tekniska kunnande. Jag lär känna dem som tävlingsmänniskor och kan som domare ge dem råd och tips för att förbättra deras åkning och teknik.

— Genom vissa domaruppdrag på internationella tävlingar får man också möjlighet att studera de framgångsrikaste nationernas åkare. Domarkrig? Nej, det förekommer inte och vi har i varje fall i Sverige ett fint förhållande mellan domare, aktiva och tränare.

När blir Sverige världsbäst igen? och när blir DIF landets bästa klubb?

— Den dagen då vi åter kan räkna oss till världseliten i konståkning får vi nog vänta på ännu ett antal år. Först måste nog då vår dröm om en »riksanläggning« för konståkning förverkligas. En hall specialbyggd för konståkning och där våra utövare får företräde för såväl träning som tävling.

— Vad gäller Djurgårdens möjligheter att bli landets bästa klubb, så tror jag att de är ganska realistiska. Vi arbetar för såväl bredd som elit och flickor såväl som pojkar som vill satsa med träning i stort sett varje dag och träningsläger utomlands, försöker vi hjälpa och stötta på alla sätt. Vi har mycket bra instruktörer med Hasse Lindh i spetsen. Det som bromsar mest i dagsläget är de få och olämpliga istiderna.

— Även om det inte är så lätt som man kan tro att rekrytera ungdom till vår sport, så har vi i våra led idag många utövare. Allt ifrån femårsåldern och uppåt. De flesta är förstås flickor och där önskar vi att fler pojkar skulle komma med och träna tillsammans med vår just nu främste Peter Söderholm.

— Men i ärlighetens namn skall väl erkännas att det blir mycket svårt att besegra Mölndals Konståkningsklubb som väl idag får anses vara landets främsta och som tränar och bedriver en mycket proffsig verksamhet.

Vad önskar du allra mest?

— Att vi och övriga konståkningsklubbar i landet får bättre istider.

— Att konståknings-EM i Göteborg blir en riktig TV-fest och att våra svenska deltagare får hyfsade placeringar.

— Att vi får fortsätta med våra uppvisningar vid DIF:s hemmamatcher i ishockey, vilket är stimulerande för våra åkare.

— Att vi inom en femårsperiod får fram två—tre åkare i högsta elitklass.

ÅSIKTSBUTIKEN

Detta med »Jätten« och OS är inte lätt — men det skall i alla fall va' rätt!

I nr 4/1983 skriver Henrik Bromfält under rubriken »'Jätten' klar för OS!«, att »På sommar-OS-sidan lär svenske dressyrryttaren St Cyr och danske seglaren Elvström också ha kommit upp i fem OS.«

Ytterligare fyra svenskar har varit med i vardera fem OS: Tore Holm, segling 1920 (guld i 40 m-klassen), 28 (brons 8 m), 32 (guld 6 m), 36 och 48 (brons 6 m); Torsten Ullman, skytte 1936 (guld fripistol och brons silhuettpistol), 48 (brons fripistol), 52, 56 och 60; John Ljunggren, gång 1948 (guld 50 km), 52, 56 (brons 50 km), 60 (silver 50 km) och 64; och Kerstin Palm, fäktning 1964, 68, 72, 76 och 80.

Paul Elvström har varit med i sex OS, 1948, 52, 56, 60, 68 och 72. En annan dansk, dr Ivan Osiier (1888—1965), deltog i sju OS i fäktning, 1908, 12, 20, 24, 28, 32 och 48 (vägrade ställa upp 1936 med motiveringen att spelen arrangerades av nazister). Tillsammans med norske seglaren Magnus Konow (som ställde upp 1908, 12, 20, 36 och 48) är det den längsta olympiska karriär som någon idrottsman haft, 40 år (1908—48).

Italienske ryttaren Raimondo d'Inzeo (f 8 febr 1925) har varit med i **åtta** OS under loppet av 28 år, 1948, 52, 56, 60, 64, 68, 72 och 76, med 1 guld (ind), 2 silver (1 ind, 1 lag) och 3 brons (lag) som utbyte.

(Källa: Guinness Rekordbok, Forum, 1983.)

RÄTT SKALL VARA RÄTT
även om det går emot djurgårdare. Ty det som skrivits i Guinness rekordbok eller av Ove Karlsson, Stockholm — är alltid rätt.

Redaktionens reaktion

HAR DU NÅGRA
ÅSIKTER ???
Hör i så fall
av dig under
adress:
Olle Larsson
Box 21072
100 31 STOCKHOLM 21

Hejsan!

Jag är en 12-årig grabb från Malmö. Jag har en stor önskan:

Att få köpa DIF:s hockeytröja med DIF:s emblem och reklamtryck Granada. Helst vit. Men det går också bra med den vanligaste vinröda.

Tacksam för svar.

Varma DJURGÅRDSHÄLSNINGAR från **MAGNUS** i Malmö.

SORRY MAGNUS. . .
Tack för brevet. Roligt att det finns djurgårdare även i Malmö. Tyvärr måste vi göra dig lite besviken. Hockeytröjorna är inte till salu. Det är nämligen så att efter varje hockeysäsong får juniorlaget överta A-lagets gamla utrustning. Året därefter vandrar den vidare till äldsta pojklaget. På så sätt utnyttjas utrustningen maximalt och vi slipper dyra inköp till våra olika lag.

Men då du inte är den första som frågar efter dessa tröjor, så kanske vi i framtiden kommer att ta fram ett antal hockeytröjor till försäljning. Följ med i vår tidning — nästa höst kanske vår supporterklubb kommer att lansera dessa prylar.

Hälsningar från redaktionen

DIF DIF DIF DIF for ever! ! !

Många kommer med frågan när man som jag bor i Sundsvalls-området, där IFK Sundsvall Fotboll, Timrå IK hockey, varför jag är djurgårdare. Frågan är ju löjlig, det finns ju bara en klubb i Sverige — DIF. Jag brukar svara: »Har man som jag spelat knattefotboll och avancerat till B-pojklaget och varit bollpojke på Stadion, snackat med Tumba, Arne Arvidsson, Cacka Andersson, Tvillingarna — fått uppleva djurgårdsandan, den går i blodet, då går det inte att ha någon anna går det inte att ha någon annan klubb än DIF. Man är lycklig i medgång, lider med laget i motgång men känslan för sin gamla klubb finns fast man bott i Norrland i 25 år. En gång djurgårdare alltid djurgårdare, så är det bara.«

Hälsar
HANS LIND
Skottsund

En bra tidning som kan bli bättre

Hej!

Jag är en av oss som haft turen och blivit född till DJURGÅRDARE. Sedan sju år tillbaka bor jag i Halmstad och har därför delvis tappat kontakten och möjligheten att se fotboll och hockey in natura. Fotbollen är ju koncentrerad till Mälardalen numera och visserligen brukar jag åka till Skandinavium då och då, men dusterna mot Frölunda har inte varit så roliga de senaste åren.

Jag vill framföra mitt tack för en bra och regelbunden medlemstidning, men det är ett par saker som skulle kunna förbättras. För det första: Jag saknar fullständig statistik för fotbolls- och ishockeylagen (t ex den sort som finns i fotbollsprogrammen med spelade matcher, gjorda mål m m) efter varje säsong.

Dessutom vill jag ha fullständig lista över de supporterartiklar som finns, med priser och hur man skaffar dem. Här på landsorten är det extra roligt att skylta med sitt favoritlag.

Jag är ständig medlem sedan några år tillbaks, men tycker inte jag har något bevis för det (plastbrickan har väl alla medlemmar?). Det skulle vara kul med en bildekal eller något i den stilen.

Med DIF-hälsningar
LARS GUNNARSSON
Halmstad

Tack för ditt trevliga brev Lars. Vi har noterat dina synpunkter och hoppas också kunna leva upp till dem så småningom. Till dess får du nöja dig med souvenirlistan som finns på annan plats i denna tidning.

Hälsningar från redaktionen

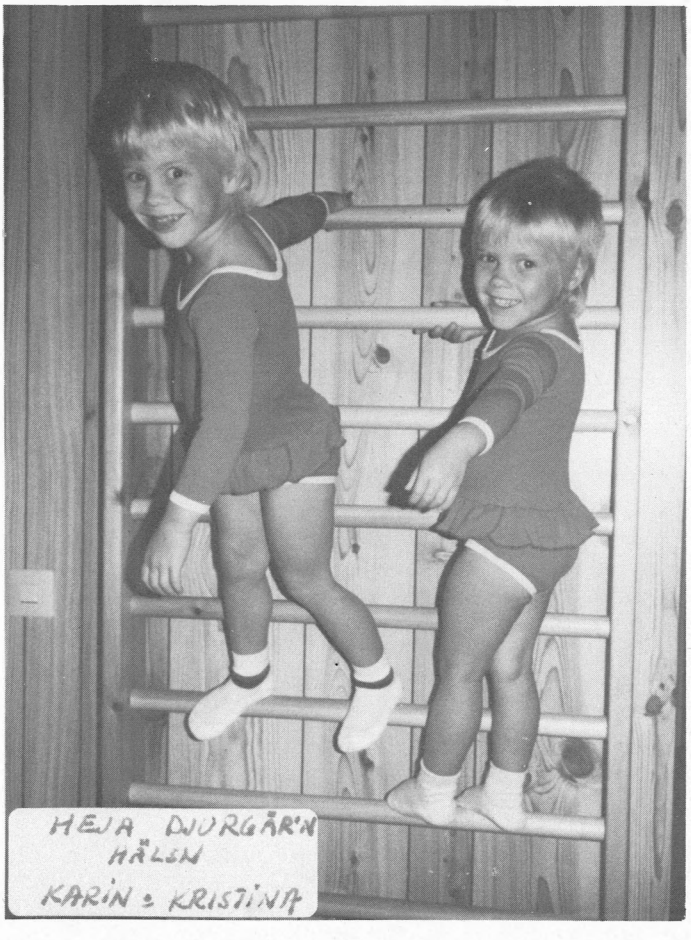

Hej alla djurgårdare här är vi

Det kom ett brev från två pigga och söta flickor i Surahammar.

Karin och Kristina Jansson som på bilden visar lite av sina färdigheter i ribbstolen.

Självklart är de idrottsintresserade och självklart är de medlemmar i Djurgården.

Vi från redaktionen hälsar de två nya medlemmarna välkomna och hoppas att deras idrottsaktiviteter skall berika deras uppväxt liksom medlemskapet i vår förening.

Heja-klack i Skellefteå!

Jag tänkte berätta för alla DIF-supporters att våra (DIF:s) ishockeykrigare har en egen hejaklack i Skellefteå. Hur kan det komma sig undrar Ni förstås.

Jo, i Arvidsjaur finns ett regemente, K 4, med ungefär 50% av sina soldater från Mälardalen. På K 4 tar man hand om sina soldater även på fritiden. Således har regementets kamratförening och personaldetaljen ordnat med ishockeyresor till Skellefteå, när DIF och även AIK kommer på besök i norr.

Det innebär att ca 10 st bussar fullastade med K 4-värnpliktiga åker ner till Skellefteå och bildar en egen hejaklack för DIF. Märkligt nog lyckas dessa 300—400 soldater lätt överrösta den våldsamt hemmabetonade Skellefteå-publiken i övrigt, trots att de är många fler än DIFs klack.

Hur går det då till att ordna dessa hockeyresor? Ja, naturligtvis finns det DIF-supporters bland befälen på regementet, som tagit initiativet till dessa resor för de värnpliktiga. Det kostar endast 40:—/värnpliktig för ståplats och bussresa tur och retur, skapligt va.

Vi vet ju se'n tidigare att DIF-supporters är fördelade över hela landet.

Nu hoppas vi DIF-are häruppe att även Luleå och Hammarby skall gå upp i elitserien. Då får vi fler tillfällen till att se DIF här uppe på våra breddgrader, och även DIFs »farmarlag« Hammarby.

Med DIF-hälsningar från Arvidsjaur
DAN-OLOF HAMMAR

När det var flykt och folkfest i Hammarbybacken

När man numera har helt övergivit tanken på en backe för skidhoppare i hammarbybacken, vill jag genom min teckning påminna om hur det kunde se ut på den tiden.

Lill-Einar flaggar av vid stupet och undertecknad flaggar klart för underbacken.

När skall vi få uppleva en sådan »skidhopparfest« härnäst i Stockholms-trakten?

Undrar Pelle Hennix som här med pennan återgett minnesbilden från tidigare generationers aktiviteter i Hammarbybacken.

Vi gratulerar

60-ÅRINGAR:
3/4 Olle Olson, Krylbo.

65-ÅRINGAR:
30/1 Ingemund Bengtsson, talman och djurgårdare.
18/2 Helge Öberg, brottningssektionen.

60-ÅRINGAR:
11/3 Stig Hammar, orienteringssektionen.

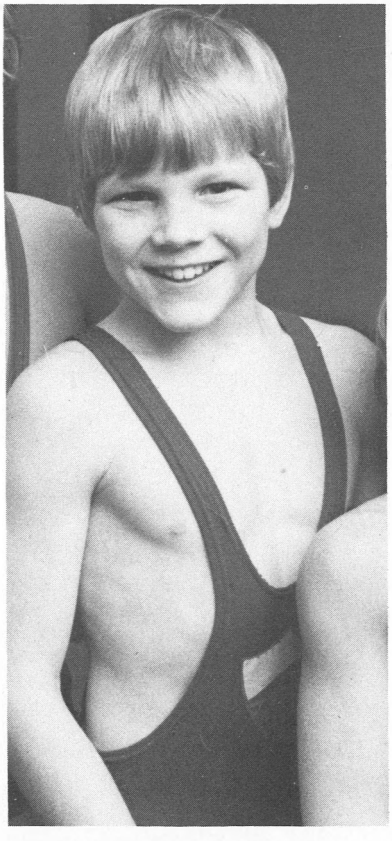

Mathias Nyhlén.

BROTTNING

Djurgårdens duktiga ungdomsbrottare har varit flitigt i »elden« under tävlingssäsongen. I STOCKHOLMSSERIEN, USM och ett flertal inbjudningstävlingar har noterats DIF-framgångar.

Två distriktsmästare fick vi också genom Jimmy Månsson 28 kg pojkar och Rickard Fridh 70 kg ungdom.

Jonny Månsson har också kvalificerat sig till 70-iadens riksfinaler i Östersund.

Bröderna Asp har varit framgångsrika och Stefan blev tvåa vid UDM 60 kg medan yngre brodern Jonas blev bronsmedaljör i Pojk-DM 34 kg.

MATHIAS SLITS MELLAN TVÅ SPORTER

Ett stort löfte har man fått fram genom Mathias Nyhlén. En 11-årig talang som visat de rätta anlagen för brottningssporten och nu tränar flitigt i Åkeshovshallen. Problemet för Mathias är bara det att han tycker det är lika roligt med hockey. Anlagen för den sporten lär också vara lika goda. Vad gör man då? Mathias försöker hålla igång med båda, en uppgift som han klarar tack vare att pappa ställer upp och hjälper till med transporterna.

Mathias väger i dag 32 kg och i den viktklassen blev han trea i pojk-DM. Han var också med i Djurgårdens Pojkfyrstads-lag som vann sin grupp. Den första lagsegern för djurgårdsbrottarna på många år. Kanske kan dessa ungdomar bli ett framtidslag och åter föra fram klubben till en av landets bästa. Vilket vi definitivt var 1960 då Stockholm vann A-fyrstads för seniorer med ett rent djurgårdslag. Men det var då det. Nu är det 1984 och vi har startat om från grunden med sikte på framtiden.

MASSBREV

TERSTEDT MICHAEL 580224119
VÄSTMANNAGAT 55
113 25 STOCKHOLM

Besök vår Hockeyshop på Åhléns City. Den ligger förstås i Sportavdelningen på våning 3 tr. Där hittar du de kända märkena inom hockeyn: Koho, Bauer och Jofa.

ÅHLÉNS sport